SYNDIKÁT SLOVENSKÝ NOVINÁROV

FÓRUM

SLOVENSKÉHO SYNDIKÁTU NOVINÁROV

2 2016

ROČNÍK XXVII

PREČÍTAJTE SI...

Dôveruj, ale preveruj str. 6.

Vták Fénix vstáva z popola str. 11.

Perom a objektívom eléva str. 15.

Editoriál

Akadémia médií: kapitola nová

V predchádzajúcom čísle Fórumu sme bilancovali nelichotivú situáciu jedného z veľkých projektov Slovenského syndikátu novinárov – Akadémie médií, odbornej vysokej školy mediálnej a marketingovej komunikácie. Vtedy prevažovali negatívne informácie nad pozitívnymi a zdalo sa, že veľká budúcnosť túto inštitúciu nečaká. Bolo potrebné získať silného partnera, či skôr niekoho, kto by zabezpečil prísun finančných prostriedkov nielen na vykrytie vysokých záväzkov, ale aj na najbližší akademický rok.

Rokovania s potenciálnymi záujemcami napokon trvali viac ako dva roky a priniesli vstup investora schopného splniť tieto podmienky: zabezpečiť splatenie záväzkov a nový reštart celého projektu. Týmto subjektom je spoločnosť ARTHUR Real Estate Company, spol. s r.o., pre ktorú je vstup do oblasti vzdelávacích služieb logickým vyústením predchádzajúcich mediálnych aktivít.

Vstup investora 31. mája schválila Správna rada Akadémie médií, formálnu bodku ešte musí za týmto úkonom urobiť predstavenstvo právnickej osoby jedného zo zakladateľov, teda Slovenského syndikátu novinárov. Právnickej osoby, ktorá zostáva naďalej súčasťou novokonštituovanej správnej rady Akadémie médií.

Zároveň chápem aj isté obavy, či nedôveru novinárov k tomuto projektu, či skôr voči spoločnosti, ktorá doň vstupuje. Osoba Erika Mikurčíka, konateľa realitnej spoločnosti je totiž spájaná aj s predajom časti budovy Domu spisovateľov. Táto kapitola však ešte nebola ukončená a aj vďaka Akadémii médií bude existovať spojenie tak, aby sa určité veci dali do pohybu a škola možno existovala aj v rámci tohto priestoru. Akadémia médií tak možno bude projektom, ktorý pomôže viacerým.

Daniel Modrovský
predseda SSN

Pavel Branko sa v deň svojich 95. narodenín stal prvým laureátom Ceny Romana Kaliského

Výbor Sekcie pre žurnalistiku a novinársku fotografiu Literárneho fondu v snahe oceniť dlhoročné dielo osobností slovenskej žurnalistiky udeľuje od roku 2016 Cenu Romana Kaliského za významný prínos v oblasti žurnalistiky. Cena sa udeľuje za dlhoročnú novinársku tvorbu na vysokej profesionálnej úrovni v duchu pravidiel Etického kódexu novinára.

Literárny fond udelil 27. apríla 2016 prvýkrát **Cenu Romana Kaliského**. Chce ňou každý rok oceňovať dlhoročné dielo osobností slovenskej žurnalistiky za významný prínos v tejto oblasti.

Je celkom logické, že sa v štatúte objavili slová „profesionálna úroveň" a „etický kódex". **Roman Kaliský** mal etiku aj profesionálnu úroveň priam v svojom rodovom znaku. Bol redaktor, šéfredaktor, dramaturg slovenského dokumentárneho filmu aj filmu hraného. Jeho články sme čítali v Práci, Kultúrnom živote, Literárnom týždenníku, Národnej obrode či Pravde. Svoju stopu zanechal aj v Slovenskej televízii, kde pôsobil v šesťdesiatych rokoch ako redaktor, v roku 1990 bol potom aj jej riaditeľ. Na druhej strane stojí aj jeho iná profesionálna „kariéra" – po šesťdesiatom ôsmom bol robotník a vyučil sa za murára, komunistickí mocipáni totiž usúdili, že za svoj postoj k okupácii vojskami Varšavskej zmluvy nemôže pracovať ako žurnalista. V roku 1990 stál pri zrode Slovenského syndikátu novinárov a pracoval aj v jeho riadiacich orgánoch. Bol veľký zástanca samostatnosti Slovenska a možno z čias po roku 1989 pochádza najviac dezinformácií a prekrúcaní jeho slov, ktoré si často iní radi privlastňovali. Čo sa jeho politického, ale aj morálneho postoja týka, hádam najlepšie ho charakterizuje veta: *„Mám jedno veľké želanie, aby dejiny slovenského národa prestali byť dejinami pomsty!"*

Profesionálna úroveň a etický kódex. Tieto dva výrazy môžeme bez zaváhania priradiť k prvému laureátovi Ceny Romana Kaliského. Stal sa ním po hlasovaní členov Výboru Sekcie pre žurnalistiku a novinársku fotografiu Literárneho fondu jednomyseľne **Pavel Branko.** Ak by sme mali vyrátať všetky jeho žurnalistické, ale aj literárne počiny, nestačil by pravdepodobne celý časopis Fórum. Možno jeho obrovský záber v tvorbe súvisí s jeho pôvodom aj fascinujúcim životom. Jeho otec bol Žid, avšak pokrstený, mama Ruska, medzi predkami boli Nemci, Česi aj Rusi. Narodil sa v Terste a jeho životné peripetie by zabrali hádam ešte viac miesta ako jeho tvorba. Nemožno ich však nespomenúť, najmä dnes, keď extrémizmus a prvky fašizmu prenikajú nielen do civilného života, ale aj do politiky. V roku 1942 bol odsúdený na doživotie, na sklonku vojny nasledoval transport do Mauthausenu, neskôr – v rokoch 1972 až 1989 si pobudol na čiernej listine ako prekladateľ aj publicista. Jeho novinárska tvorba sa týka najmä filmu, avšak práve film mu dovoľuje reflektovať nielen estetické východiská, ale aj poryvy doby počas mnohých rokov. Ako filmový publicista prispieval do novín a časopisov Film a divadlo, Kultúrny život, Ľudovýchova, Mladá tvorba, Národná obroda, Nové slovo, Práca, Pravda, Predvoj, Príroda a spoločnosť, Rodina a škola,

Túto kyticu dostal Pavel Branko deň pred svojimi 95. narodeninami.
Foto Peter Procházka

(Pokračovanie na 9. str.)

Na 4. zasadnutí Predstavenstva SSN (28. 4. 2016) aj o rezervách a regiónoch

„Obyvatelia" Domu novinárov v úlohe dlžníkov

Tri zasadnutia Kolégia predsedu SSN (zišlo sa: 13. 4., 28. 4. a 31. 5. 2016) sa venovali témam, ktoré sú najpálčivejšie: hospodárskym výsledkom a otázkam znižovania nákladov v bratislavskej Kancelárii SSN aj v RO SSN. Obsahom 4. zasadnutia P SSN (28. 4. 2016) bola teda predovšetkým aktuálna finančná situácia SSN a možné úspory.

Členovia predstavenstva sa oboznámili s výsledkami hospodárenia Bratislavy a regiónov do 31. 3. 2016, priemernými mesačnými nákladmi aj meškajúcimi platbami podnájomníkov.

„Dôvody" neplatenia

So všetkými „obyvateľmi" Domu novinárov sa snažíme mať korektný obchodný vzťah, čo znamená, že ich napríklad nepenalizujeme hneď v prvý deň meškajúcich platieb. Žiaľ, z minulosti sú zvyknutí, že je jedno, či zaplatia nájomné za február začiatkom marca alebo v novembri. Aj to len po upozorneniach. Pred sankciami vždy uprednostňujeme osobné alebo písomné upozornenie. Žiaľ, „dôvodov" neplatenia alebo oneskoreného platenia je stále veľa: meškanie, lebo SSN netoleroval žiadosť o zníženie mesačných platieb, dlhodobý pobyt v zahraničí, odchod nájomníka (potajomky) s niekoľkotisícovým dlhom, ktorý nespláca ani napriek dohodám a neplní ich, viacmesačné ignorovanie platieb, atď. **Máme však aj vzorných nájomcov, s ktorými nikdy nemáme žiaden problém: AZ Treasure s. s r. o. a Ing. Arch. Struhař, prvú faktúru načas uhradili, aj nový nájomca RO Turiec.**

Konkrétnejšie: pohľadávky po lehote splatnosti 30 dní boli v deň zasadnutia P SSN vo výške viac než 8-tisíc eur, nedobytné pohľadávky presiahli 13-tisíc eur.

„Dočasne" a zadarmo

Medzi neplatičmi je aj Akadémia médií, jej opätovné využívanie priestorov v Dome novinárov od 2. decembra do 22. decembra 2015 povolil predseda SSN D. Modrovský. AM si „dočasný" pobyt predĺžila zmluvným vzťahom až do týchto dní, nezaplatila však ani jednu faktúru za nájomné, tým sa stala niekoľkotisícovým neplatičom. Ak nezaplatí AM do konca júna, dlh sa vyšplhá na 5,5-tisíc eur, pričom prvé tri mesiace fungovala škola v Dome novinárov len za polovičné nájomné.

Aj mzdové úspory

Napriek priaznivejšej situácii než v prvom štvrťroku 2015 a každodennej snahe zvyšovať príjmy a znižovať výdavky SSN v Bratislave aj v regiónoch, nepodarilo sa ani v prvom štvrťroku 2016 dosiahnuť vyrovnané hospodárenie. Syndikát v Bratislave aj v regionálnych organizáciách „produkuje" každý mesiac straty. Predstavenstvo preto súhlasilo so zrušením kancelárií a miest pracovníčok v dvoch regiónoch: prešovskom a banskobystrickom a uložilo predsedovi SSN D. Modrovskému, aby s predsedami RO SSN konkrétne prerokoval podmienky a spôsob splnenia tohto uznesenia. Mzdová úspora bude aj v bratislavskej kancelárii SSN: Ján Kovačovský odchádza do dôchodku po 37 rokoch.

Niektoré výdavky (vyše 2 600-eurový nedoplatok za plyn, približne 6-tisícová oprava komína) sú neplánované výdavky, v príjmoch máme zase rezervy v organizovaní tlačových podujatí či zvyšovaní počtu členov SSN, a teda aj členských poplatkov. No a najväčšou brzdou aj nákladom sú súdne spory o budovu Domu novinárov.

Aj KR SSN v predloženom písomnom materiáli upozorňuje o. i., že mzdové náklady tvoria až 37 perc. položku, treba ich znížiť. KR SSN konštatuje, že z tlačových podujatí sú nízke príjmy, lepšie musíme zhodnotiť aj voľné priestory v Dome novinárov a zaviesť väčšiu disciplínu v platbách členského.

Pomoc regiónom

Doteraz využila možnosť zúčastniť sa na zasadnutí P SSN s hlasom poradným len jedna predsedníčka RO SSN (K. Čižmáriková, Košice), ktorá nie je členkou tohto orgánu. **Na najbližšom zasadnutí P SSN by sme radi privítali aj ostatných, program by sme rozšírili aj o otázky, ktoré sa bezprostredne týkajú regiónov. Musíme zjednotiť spôsob vyplňovania ekonomickej agendy, organizačne chceme pripraviť aj jesenné regionálne zhromaždenia, na ktorých budú voľby regionálnych funkcionárov (ich mandáty sa končia v novembri).** Túto oblasť aj spoluprácu s masmediálnymi školami si zaradila medzi svoje úlohy druhá podpredsedníčka M. Nemčeková. Prvé ovocie už dozrelo, vo forme nových mladých (aj študentov), ktorí prejavili záujem o vstup do SSN.

Predseda SSN D. Modrovský informoval, že 23. a 24. marca sa v Dome novinárov stretli zástupcovia novinárov z troch krajín – Maďarska, Česka a Slovenska. Poľská kolegyňa nemohla pricestovať. **Každá zo zainteresovaných krajín v rámci spoločného projektu V 4 predloží do 31. augusta 5 prípadových štúdií týkajúcich sa porušenia novinárskej etiky v praxi.** Rozsah práce je 20 – 25 strán v slovenskom/anglickom jazyku. Garantom za SR je D. Modrovský.

Klára Grosmannová
prvá podpredsedníčka SSN

Knihy pre Užhorod

Člen Predstavenstva SSN Milan Matušinský navštívil v máji jednu zo škôl v ukrajinskom Užhorode. Išlo o 4. základnú všeobecnovzdelávaciu školu s prehĺbeným vyučovaním slovenského jazyka, ktorú navštevuje takmer 350 žiakov. M. Matušinský odovzdal v mene Slovenského syndikátu novinárov vedeniu školy dar v podobe piatich školských a historických publikácií. Riaditeľka školy Mariya I. Fedynets za dar poďakovala a potvrdila, že nové knihy budú v tamojšej bibliotéke nesporným prínosom.

(mm) *Foto archív SSN*

Lepšie raz vidieť, ako tisíckrát počuť

Táto myšlienka dominovala ako princíp počas besedy aj po jej skončení na pôde Slovenského syndikátu novinárov. Mnohí zo študentov maturitného ročníka odboru masmediálnych štúdií zo SOŠ masmediálnych a informačných štúdií v Bratislave 19. apríla prvý raz vošli do Domu novinárov. Žiaci maturitného ročníka sa pred zložením skúšky dospelosti zúčastnili na odbornom podujatí, ktorého témou bola etika v médiách, diskutovali o nej v zasadačke Slovenského syndikátu novinárov. Privítal ich predseda SSN Daniel Modrovský spolu s prvou podpredsedníčkou a dlhoročnou významnou novinárkou Klárou Grosmannovou.

Daniel Modrovský a Klára Grosmannová (vľavo) reagovali na otázky študentov.
Foto Viera Lehoczká

Beseda sa niesla v dobrej atmosfére a po začiatočnej ostýchavosti sa študenti uvoľnili a kládli jednu otázku za druhou. Predseda a podpredsedníčka SSN na otázky týkajúce sa novinárskej činnosti v médiách, problematiku etiky aj samotného pôsobenia syndikátu novinárov podrobne a ochotne odpovedali. Poznatky, ktoré maturanti o syndikáte nadobudli počas výučby, mohli využiť aj v diskusii s vedením inštitúcie. Vyše 20 chlapcov a dievčat si týmto spôsobom rozšírilo svoje obzory. Obaja predstavitelia SSN ocenili tých študentov, ktorí si už počas stredoškolského štúdia našli svoj „domov" v niektorom médiu.

Niektorí z 23 besedujúcich študentov maturitného ročníka odboru masmediálnych štúdií zo SOŠ masmediálnych a informačných štúdií v Bratislave spolupracujú s médiami, ďalší však po zložení skúšok dospelosti majú namierené do úplne iných sfér štúdia.
Foto Viera Lehoczká

„Budúci pracovníci v médiách alebo budúci študenti vysokých škôl, by mali ovládať mediálnu legislatívu a základné etické princípy novinára, mediálneho tvorcu a odborníka v médiách," vysvetlila ciele besedy pedagogička školy Dr. Viera Lehoczká. Študenti maturitného ročníka popri teoretických vedomostiach získané informácie využili nielen na odborných maturitách, ale aj v budúcom profesijnom živote, či ako súčasť všeobecného rozhľadu z oblasti médií.

„Dvere máte vždy otvorené individuálne pre záujemcov i na ďalšiu diskusiu s vedením Slovenského syndikátu novinárov," dodala na záver prvá podpredsedníčka SSN K. Grosmannová.

Dominika Meszárová
a Viera Lehoczká

Pod Zoborom po esperantsky

Svetový kongres esperanta, v poradí už 101., ktorý sa uskutoční 23. až 30. júla 2016 v Nitre, privíta účastníkov z celého sveta. Jeho súčasťou budú odborné prednášky, kurzy esperanta, výstavy, hudobné vystúpenia a množstvo skvelých sprievodných podujatí.

Naša krajina sa stane hostiteľkou tohto prestížneho podujatia po prvý raz.

O usporiadateľovi kongresu sa rozhodovalo medzi Nitrou a Lisabonom. Vďaka Svetovému esperantskému zväzu (Universala Esperanto – Asocio, ktorý má svoje sídlo v Rotterdame), sa Nitra stane dejiskom významného podujatia. Odborný program doplnia kultúrne, poznávacie a priateľské stretnutia s takmer 2000 esperantistami z vyše 60 krajín sveta. Súčasťou kongresu je i Medzináboženské stretnutie predstaviteľov náboženstiev na Slovensku, Medzinárodný medicínsky esperantský kongres a Jazykovo-politická konferencia krajín V4+. Komunikačným jazykom kongresu bude najmä esperanto, ale i slovenský a anglický jazyk.

Nosnou témou je *Sociálna spravodlivosť - jazyková spravodlivosť*. Esperanto je medzinárodným jazykom, ktorý vymyslel poľský doktor Ludwik L. Zamenhof (pseud. Dr. Dúfajúci). Túžil vymyslieť jazyk s jednoduchou gramatikou a zapamätateľnou výslovnosťou. Zámer mu vyšiel a dnes je esperanto dostupné v každej podobe, je v piesňach, próze, básňach i vedeckých štúdiách, znie z rozhlasu, televízie. Každý budúci esperantista môže navštíviť bezplatný online kurz na **www.lernu.net**. Esperanto spája ľudí celého sveta – pomocou modernej technológie – sociálnymi sieťami, internetom a pod., ale najmä osobnými stretnutiami práve na takýchto medzinárodných podujatiach.

Za organizačný tím 101. svetového kongresu esperanta vás, milí členovia Slovenského syndikátu novinárov, srdečne pozývam na toto naozaj významné podujatie. Významné nielen pre Nitru, ale pre celú našu krajinu. Spoločne veríme, že pomôžeme zviditeľniť to pekné, čo tu máme, opäť sa priblížime svetu a zažijeme nezabudnuteľné chvíle. Podrobné informácie o pripravovanom 101. svetovom kongrese esperanta nájdete na webovej stránke **www.nitra2016.sk**.

Zlatica Gregorová
(členka RO SSN Nitra,
členka organizačného výboru kongresu
- tlačový servis/médiá)

Krásy a tajomné miesta Trenčianskeho kraja

Historicky prvé slovenské predsedníctvo v Rade Európskej únie inšpirovalo RO SSN v Trenčíne zorganizovať spolu s Metodickopedagogickým centrom (MPC), regionálne pracovisko v Trenčíne literárnu súťaž, v ktorej by žiaci prezentovali svoj región ako šancu na zviditeľnenie Slovenska.

O tom, že téma žiakov a študentov zaujala, svedčí aj množstvo súťažných príspevkov (celkovo ich bolo viac ako 70). Takýto záujem sme vôbec nečakali. Pravdepodobne k tomu prispela nielen téma, ale aj to, že súťažiacim poskytovala forma spracovania príspevku – beletrizovaný príbeh – pomerne veľa voľnosti a možností pri tvorbe, dovoľovala im popustiť uzdu svojej fantázii.

Regionálna súťaž mala dve kategórie a bola určená žiakom šiesteho až deviateho ročníka základných škôl, žiakom primy až kvarty osemročného štúdia gymnázií a študentom všetkých typov stredných škôl v kraji. Práce hodnotila šesťčlenná komisia zložená z učiteľov slovenského jazyka a literatúry a novinárov z trenčianskej regionálnej novinárskej organizácie.

Vybrať po päť najlepších z každej kategórie bolo náročné, všetky práce boli zaujímavé, či už obsahom, spracovaním, výberom témy, príbehom. Nechýbalo im napätie, dramatizácia deja, gradovanie, britké dialógy. Čítanie prác bolo pre nás – porotcov zaujímavé, dozvedeli sme sa o pozoruhodných miestach kraja, pamätihodnostiach, ale aj o príbehoch často tajomných až mysterióznych, ktoré sa k nim viažu.

Porota vybrala práce žiakov (bez poradia): **Barbora Mikulášová,** ZŠ Prievidza, **Viktória Tarabová,** ZŠ Dolná Poruba, **Ema Lackovičová,** ZŠ Prievidza, **Bibiana Hoštáková,** ZŠ Dolná Poruba, **Linda Cehlárová,** ZŠ Púchov, **Miroslava Milčíková,** OA Trenčín, **Kristína Slobodníková** a **Martin Sokola** z Gymnázia v Prievidzi, **Michaela Hrbasová** a **Adriana Haljaková** zo SŠOaS, Trenčín. Ocenení žiaci získali sadu pamätných mincí, vydaných pri príležitosti predsedníctva SR v Rade EÚ, darčekové šeky ako aj publikácie a darčeky venované Trenčianskym samosprávnym krajom.

Spolupráca MPC a RO SSN pokračuje už druhý rok. Vlani, pri príležitosti Roku Ľudovíta Štúra vyhláseného v roku dvojstého výročia jeho narodenia, zorganizovali tiež literárnu súťaž. „Radi by sme pokračovali v rodiacej sa tradícii a na budúci rok opäť vyhlásili takú tému, ktorá mladých ľudí zaujme a upúta a mali by záujem o nej písať. Ide nám najmä o rozvoj mladých talentov," informuje riaditeľka trenčianskeho MPC Miroslava Jakubeková.

Ľuboslava Sedláková
predsedníčka RO SSN Trenčín, členka hodnotiacej poroty

Východniari opäť súťažili

Vďaka opätovnej finančnej podpore Sekcie žurnalistiky a novinárskej fotografie Literárneho fondu zorganizovala Regionálna organizácia SSN v Košiciach ďalší – už dvadsiaty prvý ročník autorskej súťaže novinárov východoslovenského regiónu. Literárny fond nominoval aj predsedu poroty, skúseného publicistu a pedagóga na Katedre žurnalistiky FF UK v Bratislave Petra Kubínyiho.

Porota posudzovala 123 príspevkov a 3 fotografie od 61 autorov, uverejnených v rôznych médiách v roku 2015. Novinkou bola kategória pre denných študentov masmediálnych oddelení v Košiciach a v Prešove. Oproti predchádzajúcim ročníkom vzrástol počet súťažiacich i prihlásených prác, čo potvrdzuje, že novinári z východného Slovenska majú ambíciu svoju tvorbu sústavne skvalitňovať a vzájomne ju porovnávať. Je však na škodu, že súťaž dlhodobejšie opomínajú súkromné televízie (napr. TV JOJ, TA3 a s výnimkou jedného autora aj TV Markíza), ale tiež viaceré súkromné rádiá a tlačené médiá. Naopak, potešiteľná je skutočnosť, že súťaž pravidelne obsadzuje verejnoprávna RTVS (aj STV aj SRo), denník Korzár a ďalšie médiá. *„Aj tento rok, podobne ako neraz v minulosti, mali niektorí autori problém dodržať žánrovú čistotu, preto porota viaceré príspevky preradila do inej kategórie. Ďalšou rezervou je fakt, že autori v nejednom prípade síce priniesli dobrý tip, ale pri spracovaní im chýbala invencia, údernosť, rezervy boli v štylistike a najmä v titulkovaní,"* zhrnul hodnotenie tohto ročníka novinárskej súťaže už päťnásobný predseda poroty Peter Kubínyi.

Magda Haburová preberá cenu od predsedu poroty Petra Kubínyiho.
Foto archív RO SSN Košice

Víťazi všetkých kategórií a členovia poroty.
Foto RO SSN Košice

Vyhodnotenie súťaže sa uskutočnilo v nových, útulných priestoroch Univerzity P. J. Šafárika v Košiciach (konkrétne jej Filozofickej fakulty), s ktorou RO SSN spolupracuje pri propagácii jej aktivít.

A – spravodajské žánre

A1) tlač, tlačové agentúry, internetové noviny:

1. Kveta Mudríková (príspevky pre SITA, Prešov) a Jaroslav Vrábeľ (Košický Korzár),
2. Katarína Gécziová (Košický Korzár)
3. Marián Holubčík (TASR, Košice).

A2) elektronické médiá – rozhlas a televízia

1. cenu porota neudelila
2. Maroš Černý (príspevky pre RTVS/TV),
3. Viktor Wurm (Rádio Košice).

B – analytické žánre

B1) tlač

1. Magda Haburová (Zemplínske noviny)
2. Peter Novák (Stropkovské spektrum)
3. Gabriela Rerková (Nový život, Priezor, Levoča).

B2) rozhlas a televízia

1. Ivana Bajerová (Rádio Košice)
2. ani 3. cenu porota neudelila.

C – beletristické žánre

C1) tlač

1. Vladimír Mezencev (Slovenský rozhľad)
2. Michal Frank (Prešovský Korzár) a Lucia Radzová (Zajtrajšie noviny, Košice)
3. Róbert Bejda (Košický Korzár) a Jana Pisarčíková (Novoveský Korzár).

C2) rozhlas a televízia

1. Jozef Puchala (RTVS/TV Košice) a Martina Bačová (RTVS/Rádio Regina)
2. Silvia Košťová (RTVS/TV Košice)
3. Marta Mochnacká (Bardejovská televízna spoločnosť) a Tatiana Godorová (RTVS/TV).

D – novinárska fotografia – prihlásil sa iba 1 autor, porota v zmysle Štatútu kategóriu nehodnotila.

E – študentský príspevok

1. Lukáš Mano (príspevok pre K13, Košice)
2. Lea Kútniková (Televízia Mediálka, Prešov) a Lea Heilová (pre Prešovský Korzár)
3. Miroslava Slejzáková (pre RTVS/Rádio Regina)

F – prémia:

Marek Vnenčák (TV Markíza, Vysoké Tatry).

(podrobnejšie na www.ssn.sk)

(iž)

Vraňarka a jej város...

Pre ľudí, ktorí nikdy nenavštívili metropolu východného Slovenska, môže titulok pôsobiť dosť nezrozumiteľne. Ale azda niet takého, ktorý by nevedel, že mesto Košice, teda „város", bolo v roku 2013 Európskym hlavným mestom kultúry a v tomto roku sa hrdí prívlastkom Európske mesto športu. A vraňarka? Je to žena, ktorá miluje mesto s najkrajšou gotickou katedrálou, s pretekajúcim potôčikom cez Hlavnú ulicu, ale tiež mesto plné krákajúcich vrán a havranov. Mesto, ktoré má také silné genius loci, že Košičania ani z opačnej strany zemegule nikdy nestratia kompas svojho srdca a vďaka nemu celkom určite vždy trafia do bezpečia – domov. Zoznámte sa s jednou takou vraňarkou.

Kým sa tak ale stane, treba povedať, že Košičanov, hrdých na svoje rodisko, je stále dosť. A mnohí, čo im sily stačia, sa usilujú urobiť maximum pre svoje mesto – v rámci svojej profesie i voľného času. Rukolapný dôkaz opäť ponúkli tohtoročné májové oslavy Dňa mesta Košice, počas ktorých si v historickej radnici prevzalo z rúk primátora Richarda Raši 33 jednotlivcov a 11 kolektívov Cenu mesta Košice. Ďalších 15 Košičanov a 3 kolektívy sa môžu tešiť z Ceny primátora a 10 jednotlivcov spolu s 5 kolektívmi primátor ocenil plaketou.

Cenu primátora Košíc prevzala Zuzana Bobriková. Foto Miro Vacula

Nás, ktorí bojujeme azda najsilnejšou zbraňou, slovom, potešilo naše železko v ohni, na návrh našej RO SSN Cenu primátora získala kolegyňa a dlhoročná členka nášho výboru **Zuzana Bobriková**. Šéfredaktorkou sa stala už na Gymnáziu na Opatovskej, kde viedla školský časopis Mladosť. Požehnanie z alma mater – Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave v odbore žurnalistika rozhodlo, že Zuzkinou „srdcovkou" zostane po celý život slovo. A tak čitatelia vtedajších Východoslovenských novín so záľubou lúskali jej články, ku ktorým časom pribudli ďalšie v denníku Pravda. Vymenovať médiá, podobu ktorých počas dlhých rokov novinárčenia pomohla dotvárať aj naša Zuzka, zaberie pekných pár riadkov: Infokanál Kabel Plus, Rádio Kiks, Rádio Lumen, Rádio Regina. Práve na jeho vlnách si jej hlas (ako externej moderátorky) ladia poslucháči od roku 1997 až po dnešok. Na čo sme my, jej kolegovia, ale nemenej pyšní, to je titul Hovorca roka, ktorý jej v roku 2009 udelila Asociácia hovorcov Slovenska. Zúročila ním svoje pôsobenie na ďalšom „bojovom poli" v pozícii hovorkyne košického magistrátu a neskôr ako hovorkyňa predsedu Košického samosprávneho kraja. Tam ju celkom určite nájdete aj dnes (a takmer v ktorúkoľvek dennú hodinu – tú nočnú by jej „traja chlapi v chalupe" = manžel + 2 synovia – celkom určite netolerovali...)

A pritom ešte nepadla ani zmienka o „dzifke počarovnej", lebo azda niet takého folklórneho festivalu od Východnej, cez Košice, Poľanu, Dargov, Tokaj, Zemplín, na ktorých by nezaznel farebne zaujímavý a moderátorsky vytrénovaný hlas našej Zuzky. Vychutnali si ho aj tí, ktorí prišli do košickej historickej radnice zablahoželať oceneným, v mene ktorých sa Zuzka prihovorila: *„Môj život, to sú Košice. Som presvedčená, že rovnako to cítia aj ženy a muži, ktorí dnes prevzali verejné ocenenia svojho mesta. Ich životy sú životy tohto mesta. Založili tu svoje rodiny, pracovali, vyrážali na ďaleké cesty a vracali sa z nich domov, zachraňovali životy, liečili, prekonávali rekordy, skúmali, učili, tancovali, športovali. Robili a robia to s láskou a nadšením. Toto mesto je plné úžasných ľudí. Je dobre, že každý rok zaznievajú mená tých, ktorí niečo dokázali, hoci o nich nepíšu noviny. V dozvuku ich mien sú desiatky ďalších - rodinní príslušníci, priatelia, kolegovia, blízki... Celé veľké košické famílie. My všetci..."*

Teda aj ďalší „pán novinár", známy rozhlasový reportér **Jozef Jarkovský,** dlhoročný člen našej RO SSN. Aj jemu košický „richtár" R. Raši na návrh športovcov odovzdal Cenu primátora mesta za mimoriadne profesionálne a všeobecne rešpektované výkony počas komentovania vrcholných svetových podujatí, ktoré významne prispievajú aj k šíreniu dobrého mena mesta a k propagácii športového diania v ňom.

Oceneným kolegom ešte raz zo srdca blahoželáme!

Beáta Penxová-Mačingová,
podpredsedníčka RO SSN Košice

SME v rukách Penty

Protimonopolný úrad viac než rok posudzoval kúpu podielu vo vydavateľstve Petit Press, ktoré vydáva denník Sme. Napokon v júni 2016 rozhodol. Polovicu akcií kúpila finančná skupina Penta cez spoločnosť NAMAV ešte v roku 2014. Martin Danko z Penty pre Mediálne.sk potvrdil, že v najbližších týždňoch skupina prevezme spoločnosť NAMAV. Tá tak bude patriť priamo do portfólia Penty.

NAMAV vlastní podnikateľ Igor Grošaft, ktorý zakladal tlačovú agentúru SITA. Podiel v Petit Presse kúpil od predchádzajúceho nemeckého majiteľa, spoločnosti Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft na jeseň v roku 2014. Penta vystupovala ako financujúci partner.

Akcionárska dohoda medzi NAMAV a ďalším majiteľom Prvou slovenskou investičnou skupinou (PSIS) Petra Vajdu bola po zložitých rokovaniach podpísaná až v januári 2015. Následne o nej začal rozhodovať aj Protimonopolný úrad.

V dohode sa NAMAV vzdal piatich percent akcií v prospech P. Vajdu. Má však na ne trojročnú opciu. Zároveň nemôže vstupovať do riadenia. Riadiace kompetencie má PSIS.

Dohode predchádzala vzbura v redakcii denníka Sme, ktorej väčšina nesúhlasila so vstupom Penty. Dovtedajšie vedenie Sme na čele so šéfredaktorom Matúšom Kostolným a veľkou časťou redakcie odišlo a založilo si vlastné médium - Denník N.

Penta v roku 2014 nakupovala viacero médií. Získala vydavateľstvo Trend Holding, ktoré vydáva týždenník Trend (patrí pod neho aj Mediálne.sk), ako aj Spoločnosť 7 Plus. Svoj mediálny dom Penta nazvala News and Media Holding, po akvizíciách na Slovensku vstúpila skupina na mediálny trh aj v susednom Česku.

(medialne.sk - sl)

Cyklistika v Šariši

Prešovská RO SSN sa po roku opäť venuje cyklistike. Podieľa sa na organizácii jedinečného cyklomaratónu v dňoch 9. a 10. júla. Začiatok tohtoročnej tour sme sa rozhodli venovať motívu EKO, teda cyklojazde, ktorou sa vynasnažíme upozorniť na alternatívne spôsoby dopravy v slovenských mestách. Súčasťou podujatia je workshop na aktuálne témy cyklodopravy a cykloturizmu a bohatý sprievodný program v podobe najväčšej EXPO cykloprezientácie na východnom Slovensku. Ako vlani, tak aj tento rok si budú môcť súťažechtiví cyklisti vybrať 100-kilometrovú trasu alebo šprint na 1 kilometer. Tento ročník bude naozaj výnimočný. Tešíme sa aj na vás.

Matúš Goga
riaditeľ pretekov, člen RO SSN Prešov

Médiá regiónov a firiem

Okrem tzv. ústrednej tlače existujú na Slovensku aj stovky printových médií v regiónoch, mestách, obciach a podnikoch s tisíckami čitateľov. Viaceré mestá a regióny majú aj vlastné rozhlasové či televízne vysielanie. Aspoň niektoré z nich predstavujeme v tejto stálej rubrike.

PETRŽALSKÉ NOVINY

Pokojne môžeme povedať, že sú to noviny všetkých Petržalčanov. Neprinášajú iba správy z najväčšieho sídliska na Slovensku (120-tisíc obyvateľov), ale aj názory a postrehy Petržalčanov. O tom, že Petržalčania považujú noviny za svoje, svedčí množstvo ohlasov, tipov, informácií zo škôl, rôznych združení, klubov, ale aj jednotlivcov. Samozrejme, informujú tiež o tom, čo pre občanov robí mestská časť a svoje miesto v novinách majú aj poslanci.
Niekoľko faktov: Petržalské noviny vychádzajú od mája 1995 ako dvojtýždenník. Autorom projektu PN je vydavateľstvo MRK. Noviny vychádzajú v náklade 56 000 výtlačkov. Vydavateľ: Mestská časť Petržalka – financuje tlač a distribúciu (zadarmo do všetkých domácností v Petržalke), na ostatné si zarába redakcia inzerciou (priestory, vybavenie, mzdy...)
Šéfredaktorkou je od začiatku Gabriela Belanová, redakciu tvoria dvaja redaktori, zvyšok tvorí široká sieť dopisovateľov a externých spolupracovníkov.
www.petrzalskenoviny.sk

(sv)

MESTSKÁ TELEVÍZIA RUŽOMBEROK

Začala vysielať vo februári 2007. Aktuálne ju tvorí tím trvalo zamestnaných: 1 kameraman - strihač, 1 redaktorka, 1 grafik – reklama - infotext, ďalej dvaja externí redaktori a dve externé moderátorky.
Napriek vo verejnosti sprofanovanému názoru na regionálne médiá, Mestská televízia Ružomberok (MTR) sa snaží o objektívne spravodajstvo. Napriek tomu, že je cez KDAH, a.s., čo je 100% mestská spoločnosť, financovaná mestom Ružomberok. Už rok a pol funguje oficiálne bez šéfredaktora. O veciach rozhoduje kolektív pracovníkov. Každý týždeň vyrába reláciu Správy (vrátane športu) 30 minút, ktorá je nosnou časťou vysielania. Sústreďuje sa na všetky témy z mesta Ružomberok a v prípade dôležitosti a zaujímavosti aj blízkych obcí. Okrem toho raz za mesiac vyrába diskusnú reláciu Téma, publicistickú reláciu Reportáž, publicistickú reláciu Filmtip o vysielaní Kina Kultúra. Príležitostne MTR vyrába aj dokumenty, väčšinou však vysiela prevzaté dokumenty od fyzických osôb, nadšencov alebo iných televízií. Výmena funguje v rámci členských TV spolku Lotos (spolok regionálnych TV staníc Slovenska), ktorého je MTR členom.
Televízia vysiela od júna 2016 v digitálnej a naďalej analógovej forme v káblovej sieti Digi Slovakia resp. Imafex. Okrem toho je dostupná aj v online priestore na vlastnej webovej stránke.
Ocenenia: MTR sa pravidelne zúčastňuje na súťaži lokálnych (regionálnych, mestských) TV staníc, ktorú organizuje práve Lotos. Od roku 2007 sme tam získali: 4x1. miesto (spravodajstvo, dokument, publicistika), 1x2. miesto, 1x3. miesto, 2x cenu Literárneho fondu, 2x cenu diváka, 2x čestné uznanie. Peter Kravčák a Roman Šimalčík boli v roku 2015 nominovaní na Novinársku cenu Slovenska v kategórií najlepší regionálne odvysielaný príspevok.
Okrem toho sme niekoľko ocenení pozbierali aj v podobnej, českej súťaži, Kafka, ktorá sa uskutočňuje v Kopřivnici.
www.mtr.sk
info@mtr.sk

Peter Kravčák

Dva tituly – jeden vydavateľ

Spoločnosť SPEKTRUM Stropkov s.r.o. aktuálne vydáva dva tituly **Stropkovské Spektrum** a **Vranovské NOVINKY**, ktoré vychádzajú v rozsahu 16, resp. 12 strán.

Stropkovské Spektrum

Týždenník občanov okresu Stropkov a okolia

Týždenník **Stropkovské Spektrum** vychádza v okresoch Stropkov a Svidník od roku 1991. Úvodné číslo sa do predaja dostalo 21. júna 1991 ako občasník vydávaný Mestským úradom v Stropkove. Od januára 1994 už Spektrum vychádza každý týždeň. Po dvanástich rokoch od vzniku novín došlo k zmene vydavateľa. V septembri 2003 sa vydavateľom Spektra stala spoločnosť Spektrum Stropkov, s.r.o. Šéfredaktorom je Imrich Makó.
Tlačená forma vychádza každý pondelok. Redakcia týždenníka je členom Asociácie vydavateľov regionálnej tlače. Nedostáva žiadne dotácie, finančne kryje všetky náklady z inzercie a vydavateľskej činnosti.
redakcia@spektrum.sk
www.espektrum.sk

(I.M.)

Vranovské Spektrum NOVINKY

V roku 2011 začala spoločnosť SPEKTRUM Stropkov s.r.o. vydávať týždenník Vranovské Spektrum, ktorý bol v roku 2014 po spojení sa s ďalším miestnym regionálnym periodikom premenovaný na Vranovské NOVINKY.
Obidva týždenníky Stropkovské Spektrum a Vranovské NOVINKY, kladú dôraz na komplexné informácie z okresu Stropkov, resp. Vranov nad Topľou s dôrazom na samosprávu, štátnu správu, kultúru a šport. Šéfredaktorom je Imrich Makó.
redakcia@vranovske.sk
www.vranovske.sk

(I.M.)

Rubriku pripravil Klub firemných a regionálnych redaktorov SSN

POZNÁMKA

Dôveruj, ale preveruj

Aj vám sa občas stane, že keď sa povie novinár, okolie sa zatvári rozpačito a nedôverčivo? Mne často. Ako plynú roky, hádam čoraz častejšie. Voľakedy bolo povolanie novinár pojem. Dnes mám občas pocit, že lepšie je zamlčať ho. Aj keď mi prirástlo k srdcu a som naň hrdá.
Za uplynulé roky „urobili“ demokracia ruka v ruke s bulvárnou tlačou na tému novinár svoje. Netrúfam si povedať, či nás vníma negatívne väčšina alebo menšina. Žiaľ, mnohí. A hoci vynechám bulvárnu tlač, zameranú na vyhľadávanie škandálov a „joboviek“, tak neprofesionality, neseriózności, nemorálky a v neposlednom rade neľudskosti je v médiách stále veľa. Nedávno som oslovila kolegyňu, aby s nami externe spolupracovala. „Stará profesionálka“, povedala som si, „môžem sa spoľahnúť.“ Nemohla som. Dodatočne som zistila, že texty neboli autorizované, mnohé už pred rokmi použité v inom médiu... Keď mi zavolal prvý človek, od hanby by som sa bola vopchala do myšacej diery. Vzápätí sa ozval ďalší „postihnutý“ a potom ešte jeden. Hanba. Predovšetkým ale moja. Naivne som verila, že napísať článok o človeku, dať mu ho autorizovať a použiť aktuálne obrázky, je pre novinára samozrejmosť. Ak by išlo o absolventa žurnalistickej fakulty, určite by som mu bola pripomenula, čo a ako treba urobiť. V tomto prípade som verila, že netreba, išlo predsa o „starú“ novinárku...
Stará mama mi voľakedy vravievala – dôveruj, ale preveruj. Neposlúchla som, a tak mi treba.

Iveta Schäfferová

Novinárske spoluznenie v Ružomberku

Penzión Blesk v Ružomberku sa stal druhý júnový víkend základným táborom 43. ročníka celoslovenského stretnutia Klubu firemných a regionálnych médií. Zišlo sa na ňom 32 novinárov z celého Slovenska a dvaja českí novinári. Organizačne sa do príprav zapojila domáca redakcia Ružomberského hlasu, ktorá mala výrazný podiel na kvalitnom programe a jeho bezchybnom priebehu. Počasiu síce rozkázať nevedeli, a tak štvrtkový dážď nedovolil plánovanú vychádzku na Kalváriu, ale potom už všetko klapalo, ako sme si želali.

Účastníci podujatia priniesli so sebou svoje noviny, ktoré sa ihneď podrobili profesionálnemu hodnoteniu. Ich tvorcovia zožali však okrem pripomienok aj pochvalu a ocenenie za výsledky, dosahované neraz v zložitých podmienkach regionálnych médií.

Najväčšieho výrobcu celulózy a papiera na Slovensku, spoločnosť Mondi SCP Ružomberok predstavili novinárom komunikačná manažérka Martina Hlavatá, špecialista pre životné prostredie Miroslav Zuberec a Ľuboslav Polguta, riaditeľ bezpečnosti.

Druhý deň stretnutia sme otvorili priamo v redakcii Ružomberského hlasu. Jeho šéfredaktor Michal Domenik a jeho zástupca Ján Sokolský reagovali na naše otázky, oboznámili sme sa s problémami, s ktorými sa noviny pasujú, aj s drobnými radosťami ich tvorcov. A potom už naše kroky smerovali historickým centrom Ružomberka na tlačovú besedu s primátorom Igorom Čomborom. Z jeho úst sme sa dozvedeli mnoho zaujímavých informácií z minulosti i prítomnosti mesta. Popoludní sme navštívili unikátnu Univerzitnú knižnicu Katolíckej univerzity v Ružomberku, trochu relaxovali v novom wellness svete so saunami a bazénom, ktorý iba začiatkom júna otvorili v penzióne Blesk, a prijali sme pozvanie do areálu cestovného ruchu Koliba u Dobrého pastiera v Čutkove. Je to kus krásnej prírody spojenej s ľudovou architektúrou a dobrí ľudia dotvorili atmosféru.

Vyvrcholením podujatia, ako každý rok, bola novinárska súťaž. Zapojili sa do nej šiesti z nás. Súťaž opäť pripravili vysokoškolskí profesori Andrej Tušer a Jozef Vatrál a víťazka súťaže Katarína Čižmáriková (predsedníčka RO SSN Košice) tak získala titul Novinárka roka 2016.

Novinárka roka 2016 Katarína Čižmáriková, RO SSN Košice.

Foto Anna Medzihradská

Pod kvalitnú úroveň stretnutia sa podpísali všetci, ktorí ho finančne podporili. Vďaka teda patrí **Sekcii žurnalistiky a novinárskej fotografie Literárneho fondu, mestu Ružomberok, Mondi SCP Ružomberok a Kolibe u Dobrého pastiera v Čutkove. Poďakovanie však patrí aj organizátorom, najmä redakcii Ružomberský hlas.**

O rok dovidenia, priatelia!

Monika Nemčeková
predsedníčka Klubu firemných a regionálnych médií SSN

V areáli cestovného ruchu Koliba u Dobrého pastiera novinárov srdečne prijal a sprevádzal riaditeľ Peter Bačkor.
Foto Anna Medzihradská

Veľa sa diskutovalo nad regionálnymi novinami. Zľava: Andrej Tušer, Anna Lajmonová, Gabriela Rerková, Jozef Medvecký, Daniel Modrovský a Jozef Vatrál.
Foto Anna Medzihradská

Ocenia o rok aj Slovensko?

Klub FIJET SLOVAKIA získal príležitosť prihlásiť slovenskú destináciu na medzinárodné ocenenie FIJET GOLDEN APPLE. O slovenskej šanci získať takéto ocenenie rozhodol svetový kongres FIJET v Maroku.

Kongres bol postupne v dvoch kráľovských mestách. V centre biznisu v Kasablanke a v turisticky najviac navštevovanom Marakéši. Jeho súčasťou bola aj konferencia na aktuálnu tému: „Cestovný ruch v oblasti Stredozemného mora, jeho výzvy a horizonty". Diskutujúci z Maroka zdôraznili potrebu nových konceptov rozvoja cestovného ruchu a novej ponuky v tejto krajine. Zaujali však aj informácie o investíciách, ktoré smerujú do cestovného ruchu v Maroku. Keď chorvátska kolegyňa hovorila o potrebe vzdelávať politikov na národných aj regionálnych úrovniach, prišla som k záveru, že problémy cestovného ruchu sú vo všetkých krajinách podobné. Absentuje potreba, aby politici vo všetkých krajinách vnímali cestovný ruch odbornejšie a kvalifikovane rozhodovali o cestovnom ruchu zodpovedne. Smutné konštatovania o poklese návštevnosti v krajinách južného pobrežia Stredozemného mora oživil názor jedného z diskutujúcich domácich expertov, ktorý zdôraznil: „Maroko nemá ropu, ale má cestovný ruch, novinári píšte o cestovnom ruchu." Význam konferencie FIJET dokumentovala prítomnosť ministra cestovného ruchu Maroka Lahcena Haddada a ďalších predstaviteľov verejnej správy i komerčnej sféry.

Pracovná časť kongresu pod vedením prezidenta FIJET Tijani Haddad-a mala skutočne charakter intenzívneho a konštruktívneho rokovania. Predsedovia národných asociácií FIJET na svojom mítingu riešili aj budúce aktivity. Z internej agendy išlo o predpisy etického kódexu a volieb, ktoré sa budú konať v budúcom roku na kongrese v Moskve.

Z prijatých záverov rokovania je pre Slovensko nanajvýš dôležitá informácia. Náš klub získal možnosť navrhnúť a prihlásiť do súťaže jednu slovenskú lokalitu na ocenenie GOLDEN APPLE 2017 (FIJET-ový Oscar). Slovenskí novinári v minulosti tému nekomunikovali. Naši kolegovia v Slovinsku, Rusku, Belgicku boli úspešní tento rok. Teraz máme príležitosť my. A tak musíme spracovať dokumentáciu slovenského návrhu na ocenenie FIJET - Golden Apple.

Ľudmila Novacká
predsedníčka klubu SSN FIJET SLOVAKIA

GLOSA

Jána Sanda

Nad vecou

Nedávno som bol presvedčený, že novinári by mali byť z jedného dobrého „cesta“. Teda, natoľko vzdelaní a skúsení, aby dokázali nielen písať, ale aj NAPÍSAŤ, nielen hovoriť, ale aj POVEDAŤ a navyše, aby vedeli, čo je to byť „nad vecou“. Tieto vlastnosti mi zišli na um, keď sa mi prihovoril – pred stánkom s novinami, kde som kupoval viacero našich denníkov, neznámy muž. Dosť strmo a priam s pohŕdaním sa opýtal, prečo to robím?! Vraj sú v nich iba samé klamstvá, hlúposti a robia – „tí novinári... z občanov blbcov...“ Keď som sa ho opýtal, ktoré z tých troch novín číta on, priam nenávistne odvrkol, že žiadne. Nechcelo sa mi v tej chvíli s ním diskutovať, tak som mu len na „pol úst“ odvrkol, aby si kúpil krížovkára a vzdialil som sa pomerne rýchlo.

Zastavil som sa však o chvíľu v malej kaviarničke, objednal si kávu (bez cukru a bez mlieka) a začal v prvom denníku listovať. Všímal som si titulky, porovnával podľa nich tie z ostatných dvoch a hútal, prečo bol ten muž taký rozčúlený. Možno, kedysi dávno, čítal aspoň jeden z nich a nahneval sa na – mne neznámeho autora – že predpojato písal o niektorom jeho obľúbenom futbalovom klube, politikovi, alebo situácii v súdnictve...

Alebo ten nespokojenec čítal komentár, v ktorom autor vychádzal z názoru, že ním hodnotená zločinnosť v našej krajine je charakteristická len pre jednu spoločenskú skupinu a písal teda predpojato... Možno čítal článok novinára, neuznávajúceho žiadnu inú národnosť iba tú svoju, a preto zúrivo brojí proti každej inej, lebo je fanatický rasista. A taký človek má obavy prijímať okolitý svet v jeho zložitosti a núka tak čitateľom útek do svojej „jedine správnej pravdy“... Alebo videl v televízii debatu svojho obľúbeného politika, a nezniesol, keď s ním iný politik v debate nepredpojato polemizoval... Alebo, alebo, alebo... Tu ide teda vo všeobecnosti o etiku (aj písania novinárov). Tá ako fenomén morálky je vlastne otázkou čestnosti – mravnej sily písať tak, aby nemanipuloval s čitateľom, neklamal ho a bol na strane toho, koho klamú, podvádzajú a okrádajú.

Neznámy od novinového stánku možno je aj bývalý novinár, ktorý nie vždy dokázal byť pri tvorbe článkov nad vecou. A tak keby čítal súčasnú tlač, možno by sa v niektorých neobjektívnych, predpojatých komentároch spoznal ako duchovný spoluautor.

Fotografie mladých novinárov priniesli emócie

Presne pred rokom zorganizoval Klub FIJET Slovakia medzinárodnú letnú akadémiu mladých novinárov, zaoberajúcich sa cestovným ruchom. Jeden z účastníkov, chudý, vysoký mladý muž s veselými očami a umeleckou hrivou bol stále kdesi inde. Dôvod? Cez hľadáčik svojho fotoaparátu snímal tie javy, ktoré sme si my ostatní možno ani nevšimli.

Na konci letnej akadémie, počas záverečnej slávnosti však tento muž prezentoval svoje fotografie. Boli fantastické. Mali dušu.

Vtedy sme si uvedomili, že treba dať mladým novinárom a fotografom príležitosť vystavovať svoje diela. Nápad pekný, realizácia zložitejšia. **Medzinárodný FIJET našu myšlienku,**

Otvorenie výstavy - kurátor Martin Pauer a Ľudmila Novacká.
Foto Martin Valo

zorganizovať výstavu mladých novinárov a fotografov „Travel and Emotions“ síce podporil, ale zrejme s obavami čakal, ako celé podujatie dopadne.

Vďaka informačným technológiám komunikácia s jednotlivými členskými asociáciami FIJET bola relatívne bezproblémová. Fotografie v rôznych „pakovacích súboroch“ pomaly prichádzali. Každá nová zásielka nás potešila, zaevidovali sme účasť ďalšej krajiny. Porota mala k dispozícii do stovky fotografií z desiatich krajín (Belgicko, Bulharsko, Chorvátsko, Libanon, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko, Srbsko, Španielsko a USA).

V procese prípravy sa striedali príjemné kroky s tými menej úspešnými. Potešila nás záštita Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR s logom predsedníctva v Rade EÚ, ktorú sme získali na základe podaného projektu. Menej úspešné boli naše projekty zamerané na získanie finančnej podpory.

Ale zanietenosť organizátorov, pracovné kontakty i priateľské vzťahy pomohli riešiť aj problém obmedzeného rozpočtu.

Pozíciu porotcu i kurátora výstavy prijala osobnosť vo svete fotografie Martin Pauer. Počas výberového hodnotenia anonymných fotografií si výborne rozumeli i ďalší porotcovia. Voljen Grbac z Chorvátska (autor viacerých tematických fotopublikácií) po skončení práce a určení ocenených fotografií s úsmevom konštatoval: „Fotografia, ktorá má myšlienku i technickú kvalitu je príbeh. My sme tu našli niekoľko krásnych príbehov.“

Piešťanské kultúrne centrum Fontana bezplatne poskytlo výborné technické výstavnícke zázemie. Vyštudovaný novinár, teraz riaditeľ centra umenia Martin Valo presvedčil, že pre piešťanskú Fontanu je výstava na vysoko profesionálnej úrovni samozrejmosťou.

Plagát výstavy vytvoril Janko Paukovic doktorand z Fakulty masmédií PEVŠ.

Vernisáž bola v posledný májový deň. Výstavu otvorila generálna riaditeľka sekcie cestovného ruchu z MDRRaV SR Ivana Magátová. Na otázku, ako vníma podujatie reagovala: „Dnes sa narodilo krásne dieťa. Každý rok bude rásť a my sa budeme tešiť z jeho rozvoja až do dospelosti.“

Vystavené fotografie majú dušu, sú plné emócií. Divák nedokáže od niektorých odtrhnúť oči. **Najvyššie ocenenie získal príbeh letu na Dubajom.** Autorom je práve ten

Víťazná fotografia: Let nad Dubajom.
Foto Georgi Kozhuharov

chudý, vysoký mladý muž s veselými očami a umeleckou hrivou Georgi Kozhuharov z Bulharska.

Prvá vernisáž medzinárodnej výstavy mladých novinárov a fotografov Travel and Emotions v Piešťanoch prilákala profesionálov i bežných milovníkov fotografie, či cestovania. **Výstava pobudne v druhej polovici júna aj v bratislavskom Primaciálnom paláci a vo februári budúceho roka vo Viedni.** To bude v čase, keď už budeme pripravovať druhý ročník našej medzinárodnej výstavy mladých novinárov a žurnalistov. Už teraz vieme, že dáme príležitosť aj študentom z viacerých slovenských fakúlt novinárstva či masmédií.

Ľudmila Novacká
Predsedníčka Klubu SSN FIJET SLOVAKIA

Štúrovo pero s inováciami

V rámci 22. ročníka novinárskej súťaže stredoškolákov a vysokoškolákov Štúrovo pero došlo prvý raz k výraznej koncepčnej inovácii. K tradičným štyrom kategóriám (stredoškolské a vysokoškolské časopisy a stredoškoláci plus vysokoškoláci súťažiaci individuálne) pribudla piata: elektronické magazíny. **Premiérové prvenstvo si spomedzi 13 titulov odniesli zo Zvolena na Prešovskú univerzitu redaktori magazínu Unipo Press.**

K ťažiskovým zmenám Štúrovho pera došlo aj v rámci výrazného omladenia porôt (Filip Struhárik – Denník N, Tomáš Ulej – Martinus.sk, Barbora Belovická – TASR, Jozef Bednár – ministerstvo kultúry a Literárny fond, Lukáš Milan – Nový Čas, Zuzana Štelbaská – TV Markíza). Struhárik, Belovická a Milan sú pritom bývalí úspešní absolventi Štúrovho pera. Pokračuje tak skvelá tradícia, keď sa tí, ktorí na Štúrovom pere začínali, stali po rokoch prostredníctvom firiem, kde pôsobia, respektíve vlastných spoločností, najväčšími sponzormi nášho podujatia, alebo sa vracajú ako porotcovia. Zároveň bolo zriadené Čestné predsedníctvo Štúrovho pera, ktoré vedie spoluzakladateľ podujatia profesor Andrej Tušer.

Celkovo sa na dvojdňových seminároch a slávnostnom záverečnom vyhodnotení v Krajskej knižnici Ľ. Štúra zúčastnilo do 200 študentov. Spomedzi 81 stredoškolských časopisov **Zlaté Štúrovo pero a zároveň Cenu Nadácie Čisté slovo získala redakcia Gymoš zo Spojenej školy Juraja Henischa v Bardejove.** Prvý bol Rozhľad z Gymnázia v Považskej Bystrici. Zlaté Štúrovo pero, ktoré porota udeľuje za dlhodobo vynikajúcu úroveň, prvý raz udelila aj v kategórii vysokoškolské časopisy (7 periodík). Získal ju Atteliér z Univerzity sv. Cyrila a Metoda v Trnave. Prvý bol ZUMAG, časopis študentov žurnalistiky Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Cenu medzi vysokoškolákmi (20 autorov) získala Ria Gehrerová z Univerzity Komenského v Bratislave a medzi stredoškolákmi (49 autorov) Kristína Kucejová z Gymnázia v Považskej Bystrici.

http://www.kskls.sk/stranka/sturovo-pero/

Pavol Vitko
zástupca riaditeľky súťaže

Redakcia zlatého štúrovského stredoškolského časopisu Gymoš s časťou organizačného štábu. Foto archív

Študenti diskutovali. S mikrofónom v ruke je víťazka spomedzi stredoškolákov Kristína Kucejová - jeden z jej príspevkov prinášame na 15. strane. Foto archív

Pavel Branko sa v deň svojich 95. narodenín stal prvým laureátom Ceny Romana Kaliského

(Dokončenie z 1. str.)

Slovenský rozhlas, Slovenka, Slovenská reč, Slovenské pohľady, Slovenský jazyk a literatúra, Smena, Svet socializmu, Učiteľské noviny, Új szó, Umelecké slovo, Televízia, Večerník, Život. Jeho články čítali aj v Českej republike v časopisoch a denníkoch Czechoslovak Life, Divadelní a filmové noviny, Estetika, Film a doba, Filmové a televizní noviny, Reportér, Rudé právo, Plamen, Tvorba. A potešenie z jeho tvorby mali možnosť si užiť aj v zahraničí – vo Francúzsku, v bývalej Juhoslávii, ZSSR či NDR, v Poľsku, Nemecku aj Švédsku. Vždy to bola tvorba na vysokej profesionálnej úrovni, samozrejmé dodržiavanie etických pravidiel, ale aj osobná statočnosť, mimoriadny kultúrny prehľad, obrovský záber v novinárskej aj literárnej činnosti.

Pavel Branko je majster jazyka, ktorý pre neho nie je iba jednoduchý komunikačný prostriedok, ale prostriedok neustále kultivovaný, odhaľujúci pomocou metafory či štylizácie pre iných skryté zákutia poznania. Rebel s obrovskou pokorou kritika aj obdivovateľa, pre ktorého bol slovenský film aj v tých najhorších časoch inšpiráciou a živnou pôdou na vyjadrenie názorov nielen tých estetických, ale aj filozofických či spoločenských.

V deň, keď mu Literárny fond odovzdával Cenu Romana Kaliského sa Pavel Branko dožil 95 rokov. Pre cenu si zo zdravotných dôvodov nemohol prísť, Literárny fond mu cenu odovzdal aspoň virtuálne spolu so želaním zdravia. Pri letmom pohľade na všetko, čo za život spísal je akékoľvek iné želanie bezpredmetné.

Kateřina Javorská
(členka výboru Sekcie pre žurnalistiku a novinársku fotografiu Literárneho fondu)

Ceny a prémie Literárneho fondu 37 novinárom

O Výročnú cenu Literárneho fondu za novinársku tvorbu v roku 2015 súťažilo 112 novinárov s 227 príspevkami, prevzali ju 3 novinári:

V kategórii publicistika (tlač, internetové médiá) ju získal **Andrej Barát z denníka Pravda, v kategórii publicistika (rozhlas) Marcela Čížová** z RTVS, Rádio Regina, Banská Bystrica a v **kategórii spravodajstvo (rozhlas) Jaroslav Barborák** zo Slovenského rozhlasu, RTVS.

Zvýšené prémie za novinársku tvorbu získali 6 publicisti:

Soňa Pacherová (Pravda), **Henrieta Ďurovová** (Život), **Beata Panáková** (RTVS, Slovenský rozhlas), **Táňa Kusá** (RTVS, Slovenský rozhlas), **Ivan Brada** (RTVS STV, Reportéri), **Pavol Fejér** (RTVS, Reportéri).

Prémie za novinársku tvorbu za rok 2015 získali 28 novinári:

V kategórii publicistika (tlač, internetové médiá):

Jana Čavojská (Plus 7 dní), **Ivan Drábek** (Pravda), **Jozef Sedlák** (Pravda), **Milan Čupka** (Pravda), **Galina Lišháková-Cvrkalová** (NOTA BENE).

V kategórii publicistika (rozhlas):

Michal Herceg (RTVS, Rádio Regina), **Hana Michalčíková** (RTVS, Slovenský rozhlas), **Jaroslav Rozsíval** (RTVS, Rádio Devín), **Janka Bleyová** (RTVS, Rádio Regina), **Eva Vasilová** (RTVS, Slovenský rozhlas).

V kategórii publicistika (televízia):

Katarína Začková (Reportéri, RTVS STV), **Simona Miazdrová** (Reflex, TV Markíza), **Jarmila Kováčová** (Reflex, TV Markíza), **Peter Navrátil** (Občan za dverami, RTVS, STV), **Slávka Gáborová** (Občan za dverami, RTVS STV).

V kategórii spravodajstvo (tlač, internetové médiá):

Jaroslav Vrábeľ (Denník Košický Korzár)

V kategórii spravodajstvo (rozhlas):

Viktor Wurm (Rádio Košice), **Tibor Macák** (Štúdio svet, Rádio Slovensko, RTVS), **Michal Čabák** (RTVS, Rádio Slovensko), **Daša Omastová, Eva Gergelyová** (RTVS, Rádio Slovensko).

V kategórii spravodajstvo (televízia):

Marek Vnenčák (Televízne noviny, TV Markíza), **Ján Maloch** (Televízne noviny, TV Markíza), **Richard Bolješik** (Krimi, TV JOJ).

V kategórii spravodajské agentúry:

Jana Fedáková (TA SR)

V kategórii novinárska fotografia:

Tomáš Benedikovič (Denník N), **Jozef Jakubčo** (Denník SME), **Ján Krošlák** (Denník SME).

Porota pracovala v tomto zložení: **Ferdinand Tisovič (predseda), Fedor Bartko, Štefan Dlugolinský, Vladimír Dobrovič, Klára Grosmannová, Gabriela Horečná, Marcela Košťálová, Ivan Podstupka, Kveta Škvarková, Marta Žilková**. Minimálny pokles počtu súťažiacich a ich príspevkov oproti roku 2014 neznamenal pre porotu menej práce. Každý člen z troch subporôt (tlač a agentúry, rozhlas a televízia) si len na prečítanie, vypočutie či pozretie príspevkov musel vyhradiť zhruba 40 až 50 hodín. Súťažné fotografie porota posudzovala spoločne. Pokles počtu Cien Literárneho fondu na tri za vlaňajšok z päť za rok 2014 znamená, že ubudlo zo špičkovej kvality, vyšší počet prémií však zvýraznil väčšiu vyrovnanosť autorov nadpriemernej tvorby. Z denníkov najviac zabodovali redaktori Pravdy, v kategórii rozhlas redakcie Slovenského rozhlasu, z televízií boli vyrovnané počtom súťažiacich aj ocenených STV a Markíza. Porota opäť vysoko vyzdvihla náročnú prácu investigatívnych novinárov v tlačených aj elektronických médiách. Stále nebola spokojná s úrovňou príspevkov zo spravodajských agentúr a s počtom súťažích fotoreportérov. Želaním všetkých, najmä však ocenených autorov je, aby konečne na budúci rok si prišli prevziať Pocty Literárneho fondu šéfovia médií, z ktorých získali Ceny Lirerárneho fondu ich redaktori.

Klára Grosmannová, *členka poroty*

Jeden z trojice laureátov novinárskej Ceny Literárneho fondu za rok 2015 Jaroslav Barborák preberá ocenenie z rúk riaditeľa Literárneho fondu Ladislava Serdahélyho.
Foto Peter Procházka

Nech sa na nás dívajú s úctou a nie pohŕdaním

Vo veku nedožitých 87 rokov (narodený 29. apríla 1929 v Chorvátskom Grobe) zomrel náhle 7. apríla 2016 v Bratislave Igor Mráz, jedna z najvýraznejších osobností slovenskej, nielen športovej, žurnalistiky. **Na sklonku svojej profesionálnej kariéry bol – od februára 1986 do decembra 1989 – v poradí piaty šéfredaktor denníka Šport.**

Miloval futbal. Roky ho hrával a desaťročia o ňom s pasiou písal. Pod vedením legendárnych trénerov Leopolda „Jima" Šťastného, Karola Bučka a Jozefa Luknára behal po ihriskách aj s takými pánmi futbalistami, akými boli Ján Popluhár či Titus Buberník.

A miloval aj novinárčinu. Tú dennodennú drinu, ktorá sa preňho stala elixírom života. Napriek tomu ju dokázal vnímať s veľkým nadhľadom.

„Poučme sa z chyby, ktorú sme dnes urobili, avšak netrápme sa ňou. Zajtra noviny vyjdú opäť," zvykol nám vravieť na poradách s preňho typickým ľahkým úsmevom na perách.

Dvadsať rokov v dnes už neexistujúcom denníku Smena, ktorá bola svojho času liahňou skvelých žurnalistov, ďalších dvadsať v Pravde a už spomenuté necelé štyri s nami v Športe. Navyše bol autor a spoluautor takmer tridsiatich športových publikácií. Písal o svetových futbalových šampionátoch, o všetkých v rokoch 1954 až 1990, a olympijských hrách, zimných i letných, spod jeho pera vyšli aj životopisné knihy o Jánovi Popluhárovi, Jozefovi Adamcovi i Jozefovi Pribilincovi, ktorá je pripravená na vydanie.

Aj po odchode do dôchodku spolupracoval s viacerými denníkmi i týždenníkmi, pre Slovenskú televíziu pripravoval scenáre.

„Píšme vždy pravdu. Nielen o súčasnosti, ale aj o minulosti, tej nedávnej i tej vzdialenejšej. Vyzdvihujme tých, ktorí vzorne reprezentovali a reprezentujú našu vlasť a sú pre nás všetkých príkladom, ale aj tých, ktorí pre šport získavajú deti a denne sa im na ihriskách či v telocvičniach dlhé hodiny venujú," povedal v jednom z rozhovorov pri príležitosti svojich 85. narodenín Igor Mráz. A dodal: „Novinári sú povinní pracovať tak, aby sa nasledujúce generácie na nich dívali s úctou a nie pohŕdaním."

Keď sa po smrti manželky presťahoval z Bratislavy k synom Dušanovi a Brankovi do rodného Chorvátskeho Grobu a dlhšie sme sa nestretli, ozval sa telefonicky.

„Počúvaj, nemôžeš vybaviť, aby mi Šport už nechodil do bytu v Dúbravke, ale sem do Grobu?" požiadal ma tento žoviálny a vždy dobre naladený muž s bystrou mysľou. „Vieš, ja si bez neho neviem predstaviť ani jeden deň."

Stalo sa.

Tieto jeho slová som vnímal ako jedno z najväčších uznaní, aké sa nám dostalo.

Nás, ktorí sme ho v redakcii zažili, aj za ten krátky čas veľa naučil.

„Takto sa písalo v roku tisíc osemsto päťsto," zvestoval neraz niektorému z kolegov, keď sa mu čosi nepáčilo.

Občas sa ešte aj dnes pristihnem, že to na denných poradách po ňom opakujem... A nielen ja.

Česť Vašej pamiatke, Igor.

Zdeno Simonides
Denník Šport, 8. 4. 2016

Tlačová rada SR prebrodila krízu

Vták Fénix vstáva z popola

Nie je dobré často používať silné až expresívne slová a vyjadrenia, ale keď sa pozrieme na uplynulý rok osudov Tlačovej rady (TR) Slovenskej republiky a jej nedávne 73. zasadanie, tak ide o príbeh neobyčajne dramatický. Vták Fénix vstáva z popola. Niežeby rada nebola za celé to obdobie funkčná, ale práve to, že ňou bola, je malý zázrak. Zázrak, ktorý je dielom statočných ľudí.

Na prvom mieste spomeňme, že predseda rady Michal Arpáš zvolený na jar 2015 v tom istom roku v novembri podľahol v zápase s dlhotrvajúcou vážnou chorobou. Ešte predtým, takisto pre ochorenie, rezignoval na členstvo v TR Arpášov predchodca na pozícii predsedu Július Lőrincz. Dvom členom Ľubici Suballyovej a Prof. Amantiusovi Akimjakovi sa skončilo funkčné obdobie. Predseda Asociácie na ochranu novinárskej etiky (TR SR je jej výkonným orgánom) Michal Beňadik už dokonca „presluhoval" a bolo ho treba nahradiť. V druhej polovici roku 2015 prišiel do TR nominant Asociácie vydavateľov tlače JUDr. Andrej Schwarz a neskôr Mgr. Ivana Potočňáková, nominantka Slovenského syndikátu novinárov, a tak sa udržala schopnosť TR uznášať sa na rozhodnutiach o viacerých sťažnostiach.
V prebrodení týchto ťažkostí zohrala nezanedbateľnú úlohu tajomníčka TR SR Oľga Janíková svojou záslužnou organizačnou a administratívnou prácou, za ktorú jej patrí vďaka. Napätie s tým spojené zaťažilo aj jej zdravotný stav, a tak k máju tohto roku rezignovala na svoju funkciu.

Napokon kompletná TR SR

Poďme však už predsa len k optimistickejším udalostiam. Situácia sa konsolidovala vďaka tomu, že predsedom Zboru zástupcov AONE sa stal Marián Zima, konateľ a riaditeľ vydavateľstva Šport Press, s.r.o. Veľké, takpovediac každodenné a nenápadné síce, ale o to efektívnejšie úsilie v tomto procese konsolidácie vynaložila prvá podpredsedníčka SSN Klára Grosmannová, ktorá o. i. pomáhala redigovať kľúčové dokumenty rady. Na pomoc Tlačovej rade SR prišla z Asociácie vydavateľov tlače Eva Pauliaková, ktorú Oľga Janíková zasvätila do fungovania a problémov rady a odovzdala jej agendu. Po týchto zmenách sa potom už mohla uskutočniť 23. mája aj slávnostná schôdza k 15. výročiu založenia AONE, na ktorom o. i. si prevzali menovacie dekréty dvaja noví členovia rady – uzdravený Július Lőrincz a Ing. Ivan Podstupka. V ten istý deň sa uskutočnilo aj 73. pracovné zasadnutie TR SR, na ktorom po dlhšom čase v kompletnom zložení rozhodlo jej 7 členov o piatich podaniach.
Pre poriadok uveďme **zloženie Tlačovej rady SR: Za predsedu zvolili jej členovia Júliusa Lőrincza, za podpredsedu JUDr. Ing. Andreja Schwarza, LL.M. a členmi sú Mgr. Ivana Potočňáková, JUDr. Eduard Bárány DrSc., Mgr. Tomáš Kamenec, JUDr. Peter Kerecman, PhD. a Ing. Ivan Podstupka.**

Vláda blokovala informácie

Na tomto mieste nie je, samozrejme, priestor venovať sa všetkým rozhodnutiam Tlačovej rady SR v roku 2015 a v prvých mesiacoch tohto roku, ale k jednému sa treba určite vrátiť. Išlo o kauzu, ktorá nezaujala iba bezprostredne zainteresovaných alebo novinárske kruhy, ale rozhodne aj širokú verejnosť na Slovensku. Fórum informoval o ňom v čísle 4/2015.
Ako je známe, v predchádzajúcom volebnom období Úrad vlády SR a osobne premiér Robert Fico odmietli poskytovať informácie denníku SME a neskôr aj Denníku N. Dôvod bol, že redaktori denníka SME, z ktorých niektorí prešli potom do Denníka N uverejnili o premiérovi nepravdivé skutkové tvrdenia a údajne odmietli uverejniť navrhovanú opravu. Nepomohlo ani to, že šéfredaktor SME, ktorý sa stal potom šéfredaktorom Denníka N listami a na stránkach novín vysvetľoval postup redakcie. Predseda vlády SR a Úrad vlády SR jednoducho odmietali odpovedať redaktorom oboch periodík na ich otázky týkajúce sa rozličných problémov aktivít vlády, ktoré boli predmetom verejného záujmu. SME a Denník N preto v apríli 2015 podali na Tlačovú radu SR sťažnosť na takýto postup vládnych miest.
Rada preskúmala všetky konkrétne prípady neposkytnutia odpovedí novinárom z oboch denníkov a kvalifikovala ich ako obmedzenie slobodného prístupu novinára k informáciám za účelom ich ďalšieho šírenia verejnosti. Upozornila, že nemožno svojvoľne obmedziť právo novinára na prístup k informáciám a „tobôž bez dostatočných dôvodov iba selektívne vo vzťahu k niektorému médiu". Preto Tlačová rada SR rozhodla, že Úrad vlády SR porušil slobodu tlače a vyslovila nad jeho postupom vážne znepokojenie.
Z vládnych miest zazneli síce tóny znevažujúce toto rozhodnutie, ale nesvedčí o politickej kultúre, keď sa podceňuje stanovisko aj samoregulačného orgánu, ktorý sa kvalifikovane venuje otázkam dodržiavania novinárskej etiky, slobodného prístupu k informáciám a princípu slobody tlače.

Oprávnená nádej

V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že slobodný prístup k informáciám, sloboda prejavu a tlače patria medzi najdôležitejšie politické práva zaručené ústavou. To sú neodmysliteľné súčasti profilu a hodnôt civilizovanej a kultivovanej demokratickej spoločnosti.
Aj to viedlo 23. mája na spoločnom zasadaní AONE a Tlačovej rady SR k diskusiám o tom, ako „vdýchnuť" Etickému kódexu novinára nový život, rozšíriť jeho pôsobenie a akceptáciu v mediálnom svete, ale aj v ďalších sférach života spoločnosti. Povzbudil nás záujem internetových médií zapojiť sa do aktivít Tlačovej rady SR, o čom informovala na zasadaní Eva Pauliaková. Inými slovami začal sa otvárať priestor na to, aby predmetom posudzovania dodržiavania novinárskej etiky v rade neboli už iba stránky printových médií, ale aj internetových, ktorých dosah a vplyv v posledných rokoch výrazne vzrástol. Nezanedbateľné je aj to, že novú tvár dostáva webová stránka rady - www.trsr.sk. Nie je čas robiť predčasné závery a nebodaj jasať, ale veci sa pohli dobrým smerom a nádej, že Tlačová rada SR môže využiť svoj kvalitný potenciál, je oprávnená.

(jl, ep)

Mediálna realita

Novým predsedom Asociácie vydavateľov tlače je Peter Mertus. Redakcia strategie.hnonline.sk mu položila niekoľko otázok a ponúkame niektoré pasáže z rozhovoru:

Tlačová rada i Asociácia stratili v poslednom období vitalitu. V čom je problém?
Je to celé najmä o postoji vydavateľov. Tlačová rada vyniesla rozhodnutie, no následná ochota šéfredaktorov prijať záväzky bola mizivá. Vypracovali sme nový funkčný Etický kódex. Akonáhle ho vydavatelia prijmú, bude podľa neho Tlačová rada postupovať. Na to, aby to fungovalo, však musíme v prvom rade všetci rešpektovať jej predstavenstvo.

Je možné zjednotiť tak diverzifikovaný mediálny trh?
Zaiste je to veľká výzva. No vnímam, že legislatívne veci, ktoré sa riešia na európskej pôde, sú skôr v oblasti ochrany autorských práv. A ochrany proti globalizácii veľkých hráčov ako Google či Facebook. Rovnako veľká je však snaha jednotlivých európskych krajín bojovať proti tomu, aby trh s informáciami globálni hráči ovládli.

Čo by ste považovali za ideálny legislatívny výstup?
V rámci riešenia autorských práv je digitál podstatne náročnejší než bol print. V ňom sme vedeli zadefinovať copyright veľmi jasne. V digitálnom veku nejde o otázky dní, týždňov, mesiacov, ale minút, kým môže niekto niečo skopírovať a následne použiť ako vlastný autorský text či fotografiu. Dokonca dokáže systémovo ovplyvniť, kedy bol príspevok publikovaný. Nie som v téme tak hlboko, aby som šiel do detailov pripravovaných legislatív. No z pohľadu nás ako vydavateľov je naším veľkým záujmom, aby bola situácia autorských práv vyriešená. Kradnutie autorského obsahu funguje aj na Slovensku, a to dramaticky. Nevieme sa tomu brániť. Verím, že nová legislatíva podobné aktivity zastaví.

(strategie.hnonline.sk - sl)

13. komnata spisovnej slovenčiny

Slovná vata, čiže barličky

Medzi jazykové nedostatky v ústnej komunikácii okrem gramatických a štylistických chýb, zlej výslovnosti či intonácie patria často opakované, nadbytočné slová, ktorými si hovoriaci pomáhajú ako barličkami. Mnohí nimi vypĺňajú takmer každú výpoveď, čo pôsobí nielen rušivo, ale aj bezobsažne. Takéto výplnkové výrazy sa nazývajú *vatové slová* alebo jednoducho *vata*. Sú to jednak opakovane používané kontaktové výrazy, ako **vieš, chápete, rozumieš, predstav si, dalo by sa povedať**, ale najmä častice **ako, vlastne, teda, proste/prosto, v podstate** a pod.

Chronicky známym výrazom je častica **ako**. Príkladom jej nevhodného používania sú takéto výpovede: **A potom sme ako mali prvé dieťa. Bolo to ako dievča. V siedmich začalo chodiť ako do školy.** Častici **ako** „konkurujú" ostatné spomenuté častice. Nezmyselné opakovanie slova **vlastne** dokladá tento text: **Vezmeme si vlastne špagát. Potom ho vlastne obkrútime okolo drievka a vznikne nám vlastne taká cievka.** Odmietavý postoj k nadužívaniu častíc **proste/prosto** dokladá vtipné vyjadrenie **proste sproste/prosto sprosto.**

Vatovým slovám sa často nevyhnú ani autori publicistických reportáží. Tie sa vyznačujú častým reťazením nadbytočných častíc: **Cez deň boli vlastne nasadené maximálne počty policajtov. V tejto chvíli je to už teda pokojnejšie, aj keď teda v uliciach stále vidieť policajtov. Videli sme ich, ako teda ráno kontrolovali autá.** V súčasnosti sa medzi moderátormi dostala „do kurzu" častica **možno**: **Zaujíma nás stanovisko možno českej strany. – Ide o to, nakoľko sú možno informačné služby konkurencieschopné. – Aký je vzťah možno štátu k možným pôžičkám.** Častica **možno** vyjadruje možnosť, pravdepodobnosť, predpoklad. Jej synonymami sú častice **asi, azda, hádam, vari, pravdepodobne**. Najmä tretia citácia svedčí o vonkoncom nezmyselnom použití častice **možno**.

Na záver možno vysloviť želanie, aby najmä profesionáli, pre ktorých je jazyk pracovným nástrojom, dbali o kultivovanejšie jazykové prejavy. Práca novinárov a redaktorov je náročná, často poznačená stresom, ktorý býva príčinou aj rozličných jazykových prešľapov. Jednako zo sporadických chýb by sa nemal stať zlozvyk.

Silvia Duchková
Jazykovedný ústav Ľ. Štúra SAV

Štúrovci bez konšpirácií

V situácii množiacich sa stoviek konšpiračných teórií a v období zobúdzania sa rôznych fašizoidných tendencií sme v rámci 22. ročníka Štúrovho pera zorganizovali aj besedu o propagande a dezinformáciách. Hosťami bol bezpečnostný expert Mário Nicolini (bývalý úspešný „štúrovec") a fotograf aj reportér Andrej Bán (mal následne besedu o fotografovaní).

Bolo to fajn. Študenti sa pýtali, diskutovali s kritickým záujmom, no zároveň s videním sveta z tej inej strany o preštudovaní stredoškolských periodík (81 časopisov v dvoch až štyroch vydaniach) sme s Patrikom Hermanom z TV Markíza a Lukášom Dikom z RTVS nenašili žiadny výraznejší náznak príklonu k propagandistickým antieurópskym a iným konšpiráciám, fašizoidným myšlienkam a pod. Podobne to bolo aj v rámci hodnotenia vysokoškolských časopisov (porotcovia Lukáš Milan, Zuzana Štelbaská a Jozef Bednár). Treba zdôrazniť, že ide o mladých ľudí, ktorí vedia písať naozaj na telo. Majú talent, guráž, energiu, sebadôveru a časť z nich bude výraznou súčasťou nielen slovenskej žurnalistiky, ale aj tohto národa, štátu a budúcnosti. A dovolia si, čudovali by ste sa, niekedy ísť naozaj hlboko pod kožu.

Preto je dôležité, že sa stredoškolskí a vysokoškolskí ašpiranti slovenskej žurnalistiky nezamotali do umelej konšpiračnej pavučiny či propagandisticky sychravej hmly.

Pavol Vitko

Ťahák novinára

Pri sledovaní televízií, rádií či čítaní dennej tlače alebo časopisov máme občas pocit, že naša ľubozvučná slovenčina sa kamsi vytráca. Zrejme nezaškodí pripomenúť si niektoré správne výrazy a slovné spojenia.

Nesprávne	Správne
v poslednej rade	v poslednom rade
malo to negatívny dopad	vplyv, dosah, účinok, dôsledky
kľud	pokoj
štandart	štandard
doba	obdobie, lehota, čas
je treba	treba
prádlo	bielizeň
rada výrobkov	rad výrobkov
behom roka	v priebehu, počas roka
nič jednoduchšieho, nového	nič jednoduchšie, nové
madlo	držadlo
doporučiť	odporučiť
perný	namáhavý, ťažký
listovať stránkami	listovať v niečom
zmluvne ošetrený	zmluvne dohodnutý
raší	pučí
nie je nič horšieho	nie je nič horšie
čiastka	suma
mletý cukor	práškový cukor
predať skúsenosti	odovzdať skúsenosti
kmín	rasca
elektrická trúba	elektrická rúra
doprovod	sprievod
zúčastnili sa turnaja, zasadnutia	zúčastnili sa na turnaji, zasadnutí
tentokrát	tentoraz

Úhrady za služby verejnosti sa zvýšia

Od budúceho roka budeme zrejme platiť RTVS viac. Tzv. koncesionárske poplatky chce zvýšiť nová slovenská vládna koalícia, ktorá v programovom vyhlásení oznámila zlepšenie financovania verejnoprávneho média. Po novom by mali domácnosti platiť RTVS 7 eur mesačne, zatiaľ čo v súčasnosti je to 4,64 eura. Vedenie RTVS za to sľúbilo spustenie tretieho televízneho kanála. Existujúce poplatky sa nemenili od roku 2003. Úhrady sa služby verejnosti platia tí obyvatelia, ktorí sú odberateľmi elektriny. Informácie o úhradách za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania pre domácnosti a pre zamestnávateľov sa nachádzajú aj na stránke: **www.uhrady.rtvs.sk**.

(omediach.com, aktuality.sk, TASR – md)

...lebo nie všetko napísané je článok

Natrafiť na kvalitnú odbornú publikáciu v období, v ktorom nás nejeden internetový prehliadač presvedčí o našej neomylnosti a pasuje takmer za polyhistorov, je jav pomerne vzácny. Najmä, ak ide o učebnú pomôcku, ktorá môže prispieť k tomu, aby sa budúci žurnalisti polyhistormi aj skutočne stali. Takýto počin pod názvom *Žáner v prostredí masových médií* vzišiel z pera **PhDr. Mariána Gladiša, PhD.**, odborného asistenta na Katedre slovakistiky, slovanských filológií a komunikácie Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach.

Autora, dlhoročného novinára a člena výboru košickej RO SSN, motivovala k napísaniu učebnice prozaická a žiaľ, nie veľmi lichotivá skutočnosť – aj „veľkí psavci", teda renomovaní autori s dlhoročnou praxou majú neraz zásadný problém definovať žáner, prostredníctvom ktorého svoj novinársky rezultát adresujú respondentom. Potvrdzuje to skúsenosť z autorskej súťaže novinárov na Slovensku, ktorú RO SSN Košice organizuje pre východoslovenských novinárov už 21 rokov a v ktorej bol M. Gladiš viackrát členom odbornej poroty. Tá musela často konštatovať, že novinári svoje práce prihlásili neraz do celkom iného – zväčša nesprávneho – žánru.

Rozsahom pomerne subtílna vysokoškolská učebnica (127 strán) je napísaná príťažlivým moderným štýlom. Teória, ktorú študenti obvykle veľmi neobľubujú je podaná zrozumiteľne a stručne, len v štyroch kapitolách. V nich si autor všíma žánre naprieč celým spektrom médií – od printových, cez elektronické až po tie najmodernejšie, internetové. Osobitne prínosnou súčasťou publikácie je výber použitej literatúry a prameňov. Nepochádzajú totiž od autorov z úsvitu formovania žurnalistiky, ale od súčasných novinárov a teoretikov, ktorí sú celosvetovo uznávanými autoritami. Veľkou pridanou hodnotou knihy je ale najmä záver každej kapitoly – nechýba v ňom zhrnutie povedaného a čo je bonusom „navrch" – to sú praktické cvičenia. Práve tie sa môžu stať užitočnou rukoväťou, doslova akýmsi bedekrom aj pre skúseného novinára. Aby už nikdy nemusel riešiť dilemu, či napísal, povedzme, beletrizovanú alebo rozšírenú správu. Aj táto publikácia totiž dáva za pravdu opodstatnenému tvrdeniu učiteľov z našich novinárskych alma mater: nie všetko napísané je článok...

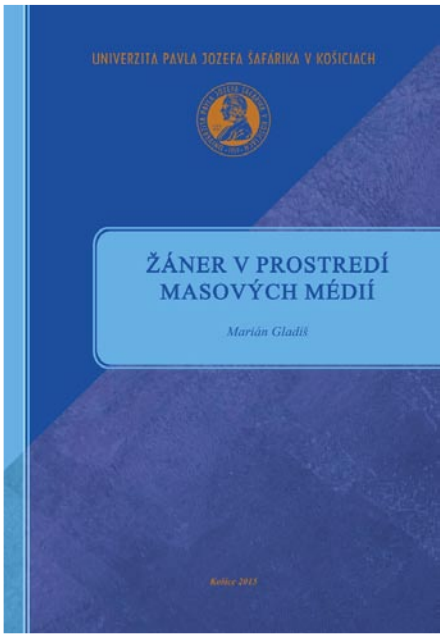

Beáta Penxová-Mačingová

O glose

Náš časopis je už naozaj jedným z mála, ktorý sa snaží o pestrosť žánrov. V jeho redakčnej rade i medzi prispievateľmi sú ľudia, čo majú šajn o rozdiele medzi správou, riportom a reportážou alebo poznámkou a fejtónom. Poznajú dokonca aj také útvary ako je entrefillet či causerie, aj keď ich už nikto nepíše. No a glosa? Má byť krátka, priniesť nový, pokiaľ možno vtipný pohľad na niečo, čo spravodajstvo iba sucho zaznamená.

Moja dnešná glosa je o tom, že prídu aj ďalší ľudia, ktorí dokážu spracovať nielen korektné (čo aj suché) spravodajstvo, ale budú schopní vypointovať glosy, písať (aj nakrúcať) svieže a pútavé reportáže, pohrať sa s nadsázkou vo fejtónoch, neopakovať otrepané klišé a vhodne používať synonymá. Verím, že budú mať zmysel pre etiku a nebude ich mrzieť, ak zistia, že preskúmané fakty nepotvrdzujú ich hypotézu. Že ich bude tešiť cibriť svoj prejav, či už písaný, hovorený alebo obrazový. Stručne: stanú sa ozajstnými profesionálmi médií.

Takých práve mieni aj naďalej vzdelávať a vychovávať AKADÉMIA MÉDIÍ. Vysoká škola, pri zrode ktorej bol aj náš Syndikát, vstáva z popola ako fénix.

Pointa tejto glosy nebola vtipná. Ale optimistická – to áno!

Zuzana Kútka

Verejnoprávny? Alebo už súkromný?

Odznela správa, že nám idú zvyšovať koncesionárske poplatky za RTVS. Vraj už dávno nezvyšovali, tak treba. No čo, odhlásiť sa nedá, keďže máme v byte elektrinu, bude treba platiť. Veď za 10 rokov sa naozaj poplatok nezvyšoval. Pritom sa za ten čas veľa zmenilo. Už napríklad nemáme redaktorov či moderátorov Gabrielu, Richarda, Jozefa ap., ale Gabiku, Riša, Doda, atď. Čakám, kedy nás bude oslovovať Gabičinka, Riško, Dodko, Miško či niekto ďalší, čo neraz zase žoviálne zatyká poslucháčom, povie čosi nesprávne po slovensky, čo zase nebude prechyľovať ženské domáce či zahraničné priezvisko ani pri skloňovaní... Asi nemajú dosť času sa vzdelávať. Vlastne sa ani nečudujem, veď musia pre vybraných poslucháčov vyberať darčeky, ísť na poštu a poslať im ich. Rozmýšľam, či sme už dávnejšie nemali posielať nejaké drobné priamo redaktorom. Aby najmä mladí, noví redaktori SRo mali na tie darčeky a na poštovné. Veď nám čoraz častejšie hovoria – a dnes pošlem darček XY.... Takže to nie je darček od SRo, to nie SRo zháňa sponzorské knižky, CD-čká a iné drobnosti, lež jednotliví redaktori. Nie radoví „kancelárski" pracovníci chodia na poštu, ale redaktori, moderátori. Chudáčikovia, toľko roboty! Navyše, už nemáme písať do Slovenského rozhlasu, do relácie, ale jednotlivým redaktorom. Z éteru najmä vo večerných a nočných hodinách, no nielen vtedy počujeme: Napíšte mi! Ja už nepíšem. No platiť musím – zatiaľ na papieri „verejnoprávny" rozhlas. Ja by som totiž rada písala do naozaj verejnoprávneho rozhlasu, rada by som sa delila o názory s poslucháčmi.

Ja nechcem písať súkromnej osobe! No čo už, keď sa nám z verejnoprávneho SRo čoraz viac stáva súkromný rozhlas. Nič na tom nemení ani posledná správa, že sa výška koncesionárska poplatkov zatiaľ vraj nemení.

Miloslava Necpalová

Rozdali Novinárske ceny za rok 2015, najviac ich má Denník N

Foto facebook.com/novinarskacena/photos

Nadácia otvorenej spoločnosti vyhlásila víťazov 12. ročníka súťaže Novinárska cena. Najviac ocenení si odniesli novinári z Denníka N. Najlepšiu reportáž napísal **Tomáš Bella** (*Ako zo mňa utečenci za týždeň spravili radikála* - Denník N), najlepší rozhovor urobil **Ivan Drábek** (*Tancovala som pre Mengeleho. Mamu mi poslal do plynu* - Pravda), najlepšie komentáre napísal **Martin Hanus** (*Hračka Borisa Kollára, Tajné voľby 2016: Procházka verzus Kiska, Čo zachránilo Andreja Kolesíka, Premiér je zbabelec, Zrušme to pravicové tabu, Musíme im pomáhať. Aby tu opäť neprepadli beznádeji, Ako to Haščák v zdraví prežil* - Postoj) a najlepšie fotografie urobil **Juraj Mravec** (*Donbas – Na východe nič nové* - MONO.sk). Cenu Google za inovatívnu online žurnalistiku získal kolektív tvorcov spravodajského portálu *„Minúta po minúte“*, ktorý je súčasťou Denníka N. Kompletné výsledky Novinárskych cien za rok 2015 sú dostupné na webovej adrese: **http://novinarskacena.sk/vitazi**.

(novinarskacena.sk - md)

Medzinárodný deň slobody tlače ako memento pre novinárov

Novinári a vydavatelia mali 3. mája sviatok. Medzinárodný deň slobody tlače je spomienkou na žurnalistov, ktorí zahynuli pri plnení svojho povolania. Dňa 3. mája 1991 bola navyše v Afrike, v namíbijskom Windhoeku, podpísaná deklarácia o podpore nezávislej a pluralitnej tlače. Mimovládna organizácia Reportéri bez hraníc (RSF) medzitým zverejnila rebríček slobody tlače vo svete. Slovensko postúpilo zo 14. na 12. miesto a z postkomunistických krajín má teda najlepšie miesto. Naopak, Česká republika si pohoršila o osem miest, keď sa prepadla na 21. miesto. Prvú päticu štátov s najviac slobodnými médiami tvoria Fínsko, Holandsko, Nórsko, Dánsko a Nový Zéland. Najhoršie sú na tom už tradične komunistická Severná Kórea a africká Eritrea.

(omediach.com, rsf.org - md)

Zotročovanie rybárov

V hlavnej kategórii Pulitzerových cien tento rok uspeli novinári z agentúry The Associated Press. Ocenili ich za reportáže zo série s názvom „Dary mora od otrokov“ o zotročovaní rybárov v juhovýchodnej Ázii. Novinárom sa podarilo preniknúť medzi rybárov, ktorých proti ich vôli držia a zneužívajú na lov morských živočíchov. Reportéri poukázali na to, ako „dary mora“ putujú z rúk otrokov až na americký trh. Reportáže viedli k oslobodeniu vyše 2000 ľudí. Univerzitná porota udeľuje Pulitzerove ceny na odporúčanie popredných novinárov a ďalších osobností.

(pulitzer.org, omediach.com, dailymail.co.uk - md)

Bosna bez verejnoprávneho média

Bosna a Hercegovina sa od konca júna stane prvou európskou krajinou bez verejnoprávnej televízie. Prevádzku tamojšieho rozhlasu a televízie BHRT zastavia pre dlhotrvajúce finančné problémy. Len Európskej vysielacej únii (EBU) dlhuje médium okolo 5 miliónov eur. Problémom pre verejnoprávnu televíziu v Bosne a Hercegovine je aj nízky príjem z koncesionárskych poplatkov, ktorú sú vo výške približne 3 eurá mesačne.

(čtk, digitaltveurope.net - md)

Známka k výročiu

Slovenská pošta a RTVS predstavili novú poštovú známku. Vydali ju pri príležitosti 90. výročia rozhlasového a 60. výročia televízneho vysielania na Slovensku. Známku predstavili na Bratislavských zberateľských dňoch. Autorkou výtvarného návrhu je Katarína Macurová. Tematická známka je súčasťou marketingových aktivít, ktorými si RTVS pripomína okrúhle výročia rozhlasu aj televízie.

(medialne.sk, RTVS - md)

Perom a objektívom eléva

Táto rubrika je určená mladým autorom, budúcim novinárom. Tentoraz sme si všimli práce účastníkov 21. ročníka Štúrovho pera a vybrali jeden z príspevkov v kategórii stredoškolských autorov víťazky Kristíny Kucejovej z Gymnázia v Považskej Bystrici. Možno vás zaujmú aj práce mladého fotografa Michala Mária Šťastného, ktorý študuje na Katedre žurnalistiky FF UK v Bratislave.

Úplne stratení alebo len mimo cesty?

Tak ako teda? Sme naozaj stratená generácia alebo len nekráčame po vopred vyšliapanom chodníčku, ktorý tak starostlivo šliapali naši rodičia? Prečo vlastne pôsobíme tak stratene? Prvým dôvodom je zmena spôsobu komunikácie. Budem opakovať, ale ako si môžu ísť kamaráti sadnúť na kofolu a pritom držať v ruke mobil, nerozprávať sa medzi sebou? Niektorí prídu domov, zvalia sa na gauč a až do večera ak nie do noci sedia s mobilom v rukách.

Druhým dôvodom je ľahostajnosť. Na sídliskách sú poničené detské ihriská, ale nikomu to nevadí, veď dnešným deťom, veľkým i malým, stačí do ruky vložiť mobil a už majú o zábavu postarané.

Mení sa aj naše správanie. Malé prejavy agresie by mohli byť ďalším dôvodom. „Konečne sa mi načítalo to video, poďme si ho pustiť. Sakra, nejde wi-fi! Čo teraz?!“ Tresne ruka po stole.

No, čo teraz? Byť bez mobilu v dnešnej dobe je, ako by sme neexistovali. S mobilom sme všade zastihnuteľní, keď treba, je možné s nami komunikovať. Je na ňom množstvo aplikácií, ktoré skracujú dlhé chvíle, na mobile sú hodinky a keď si zabudneme kalkulačku, veď sa nič nedeje, máme mobil. Na druhej strane bez mobilu máme väčší pokoj, nehrozí nám okrem stresu „či mi niekto zavolá“ a „kedy mi odpíše“, ani škodlivé žiarenie, o ktorom sa v súčasnosti tak veľa hovorí. Možno sa cítime voľnejší bez neho, akoby sme si odopli kotvu, ktorá nás držala za nohu na dne mora informácií. Aj tých pre nás irelevantných. Naopak niekto sa bez mobilu cíti ako nahý.

V očiach starších pôsobíme stratene. Čo by sme si bez techniky počali? No musia uznať, že v dnešnej dobe by skôr bez techniky boli stratení oni. Byrokracia sa odráža takmer v každej práci, kopec „papierovačiek“ okolo všetkého. Veď, kto by toľko písal, keď máme tlačiarne, ktoré ten text nakopírujú za nich?

Aj v používaní techniky treba nájsť harmóniu, aby sme ju nepoužívali priveľa, čo môže mať na nás negatívne účinky, ale má nám aj pomôcť, tak nech pomáha. Technika robí to, čo od nej človek chce.

Naše články ukazujú ale iné stránky našej generácie, dokonca ju jeden porovnáva s generáciou našich starých rodičov. Tak sme alebo nie sme stratení?

Kristína Kucejová

Videnie sveta rôznymi médiami

Michal Mário Šťastný študuje v 3. ročníku na Katedre žurnalistiky Univerzity Komenského v Bratislave. Zaujímajú ho dejiny výtvarného umenia a sedem slobodných umení. Miluje „nízkorozpočtové“ cestovanie, vlaky, mrakodrapy, samotu a odľahlé miesta v prírode. Inšpiruje ho čokoľvek, od vikinského umenia, cez klauzúrne rády až po Lady Gaga.

Cestujeme zadarmo a v sebazabudnutí. Bratislava, Hlavná stanica. (fotoaparát)

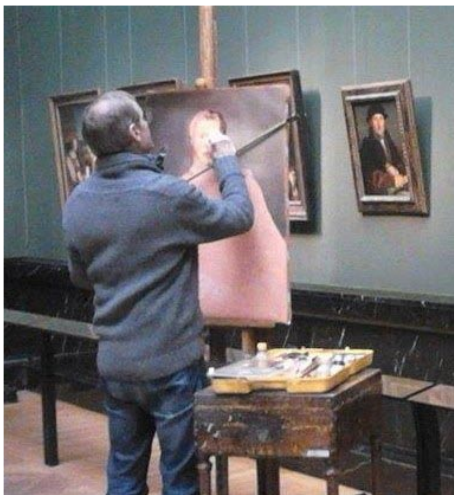

Vôňa čerstvej olejomaľby. Kunsthistorické múzeum, Viedeň. (mobil)

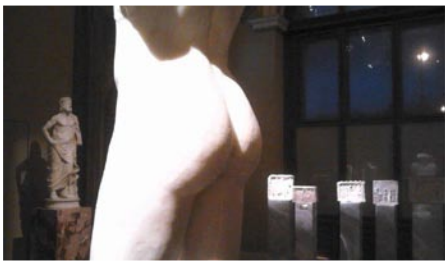

Príťažlivý aj po dvoch tisícročiach... Kunsthistorické múzeum, Viedeň. (mobil)

Individuálna gravitácia. Most SNP. (fotoaparát)

Zimný slnovrat. Čachtický hrad. (tablet)

Blahoželáme jubilantom

Júl

1. 7. 1966 – Melinda Kleinová, Új Szó, Bratislava
4. 7. 1956 – Igor Calpaš, TASR, Bratislava
4. 7. 1951 – Eva Bučová, Stráňavy
4. 7. 1946 – Péter Miklósi, Čenkovce
7. 7. 1946 – Jakub Halčák, Prešov
8. 7. 1956 – Mária Péli Ševčenková, publicistka, Trnava
12. 7. 1956 – Ivan Matia, voľný novinár, Košice
13. 7. 1961 – Jaroslav Fabian, Rádio Lumen, Košice
19. 7. 1956 – Vlastimil Bartko, Prešov
23. 7. 1946 – Ján Hatala, Žilina
25. 7. 1946 – Vladimír Donner, Bratislava
25. 7. 1961 – Marián Hutňan, voľný novinár, Košice
26. 7. 1946 – Vojtech Čelko, Praha, Česká republika
26. 7. 1951 – Katarína Čižmáriková, Košice
30. 7. 1941 – Štefan Gereg, Prešov
30. 7. 1966 – Roman Kebísek, RTVS, Bratislava

August

1. 8. 1951 – Silvester Húska, Bratislava
2. 8. 1961 – Mária Haják, voľná novinárka, Bratislava
4. 8. 1956 – Ján Miškovič, voľný novinár, Banská Bystrica
10. 8. 1931 – Juraj Dacko, Prešov
17. 8. 1966 – Natália Novotná, voľná novinárka, Košice
19. 8. 1946 – Vojtech Polakovič, Bratislava
21. 8. 1961 – Viliam Drienovský, Naše poľovníctvo, Bratislava
23. 8. 1946 – Peter Krug, Bratislava
25. 8. 1956 – Dušan Tuleja, voľný novinár, Bratislava
27. 8. 1951 – Miloš Drastich, Bratislava
30. 8. 1946 – Mária Dusíková,Florencia, Taliansko

September

2. 9. 1951 – Igor Aksamít, voľný novinár, Bratislava
2. 9. 1966 – Monika Dillingerová, publicistka, Bratislava
3. 9. 1961 – Miroslav Vacula, voľný novinár, Košice
5. 9. 1956 – Ildikó Puchertová, voľná novinárka, Bratislava
7. 9. 1946 – Vladimír Haviar, Bratislava
8. 9. 1966 – Milan Grejták, Prešovský večerník, Hermanovce
8. 9. 1951 – Mária Hohošová, Bratislava
10. 9. 1951 – Soňa Ludvighová, Bratislava
11. 9. 1936 – Rudolf Benko, Bratislava
16. 9. 1946 – Jana Miklovičová, Bratislava
17. 9. 1946 – Peter Farárik, Banská Bystrica
19. 9. 1926 – Vladimír Gombarček, Banská Bystrica
19. 9. 1966 – John Boyd, voľný novinár, Bratislava
20. 9. 1961 – Milan Červenka, publicista, Bratislava
20. 9. 1946 – Adela Štrpková, Bratislava
23. 9. 1946 – Veronika Kopúnková, Cerová
24. 9. 1946 – Ľuboslav Ježo, Bánovce nad Bebravou
24. 9. 1956 – Peter Paniak, TV JOJ, Bratislava
26. 9. 1936 – Milan Klubal, Bratislava
29. 9. 1956 – Zuzana Gindl-Tatárová, publicistka, Bratislava
30. 9. 1941 – Ľudovít Palágyi, Dolný Bar

Noví členovia SSN

Nora Valúšková, FMK UCM
Laura Nemečkayová, TV SEN
Branislav Kubica, TV SEN
Rudolf Bosák, voľný novinár
Tomáš Doboš, TASR
Pavol Náther, RTVS
Miloš Janotík, VŠ Danubius
Barbora Hrušovská, VŠ Danubius
Daniela Čistá, VŠ Danubius
Viktória Rapanová, VŠ Danubius
Tomáš Krupa, voľný novinár
Ľubomír Čech, publicista
Roman Kment, Truck&Business
Milan Handlovič, samec.sk
Zdenka Tamášová, Rally-Sports magazine
Matej Šulc, Košice:dnes
Vladimír Horňák, voľný novinár
Tomáš Davidov, voľný novinár

Opustili naše rady

3. 2. 2016	–	Karol Lalo (65 r.)
19. 3. 2016	–	Roman Spišiak (66 r.)
25. 3. 2016	–	Ľudovít Dlhý (85 r.)
4. 4. 2016	–	Štefan Vraštiak (73 r.)
7. 4. 2016	–	Igor Mráz (86 r.)
22. 5. 2016	–	Miroslav Košťany (77 r.)
13. 6. 2016	–	Genad Peňkovský (83 r.)

Prispeli na Sociálny fond SSN

Jozef Sedlák	10 €
Ján Sand	10 €
Ľubomír Zeman	10 €
Leopold Moravčík	5 €
Ján Kadúc	5 €
Pavel Horňák	5 €
Zora Bálintová	10 €
Ján Chlup	15 €
Jaroslav Fabian	5 €
Gabriela Rerková	10 €
Zoltán Kaprinay	10 €

Ďakujeme!

Slovenčina v Maďarsku

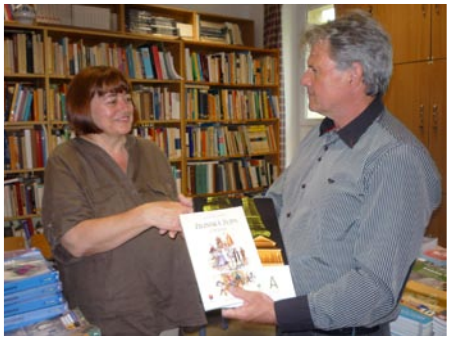

Foto archív SSN

Člen Predstavenstva Slovenského syndikátu novinárov Milan Matušinský navštívil v závere školského roka Slovenské gymnázium, základnú školu, materskú školu a kolégium v Békéšskej Čabe v Maďarsku. Školu navštevuje takmer 400 žiakov, ktorí sa okrem tradičných predmetov venujú aj umeleckým odborom. Mimoriadne sú obľúbené krúžky v oblasti textilu, výtvarníctva, spevu, umeleckého prednesu a ľudového či spoločenského tanca. M. Matušinský v mene SSN odovzdal škole sto publikácií a knižné dary venoval aj vedeniu Slovenskej ZŠ a MŠ v Slovenskom Komlóši. Na snímke je s riaditeľkou školy v Békéšskej Čabe Editou Pečeňovou.

(mm)

SÚŤAŽ

Rozvojové reálie v slovách a obrazoch – reflexia globálnych prepojení v nespravodlivom svete.

To je téma tohtoročnej súťaže Dôstojný život pre všetkých, ktorú organizuje Platforma mimovládnych rozvojových organizácií.

Na súťaži sa môžu zúčastniť novinári so svojimi textovými príspevkami (článkami/príbehmi), fotografie môžu prihlasovať profesionálni fotografi, ale aj fotografi amatéri. Súťažné práce môžete prihlasovať do 1. 9. 2016.

Viac na www.mvro.sk
https://www.facebook.com/Rozvojova.pomoc.MVRO

FORUM

Vydáva Slovenský syndikát novinárov (majiteľ): Župné nám. 7, 815 68 Bratislava v tvare pdf na stránke www.ssn.sk, tel: 02 544 35 071, fax: 02 544 32 438, e-mail: forum@ssn.sk. Redakčná rada: predseda – K. Grosmannová; členovia - M. Dávid, D. Modrovský, M. Necpalová, M. Nemčeková, J. Sand a I. Schäfferová; editorka: S. Ludvighová. Príspevky nehonorujeme. Grafická úprava Z. Mihálková.

Uzávierka čísla bola 10. júna 2016